Harc a békéért a Szovjetunió vezetésével az imperialista háborús gyujtogatók ellen

Hazánk a felemelkedés útján: Ötéves tervünk eddigi eredményei

Kiadja
A HONVÉDELMI MINISZTÉRIUM POLITIKAI FŐCSOPORTFŐNÖKSÉGE
1950

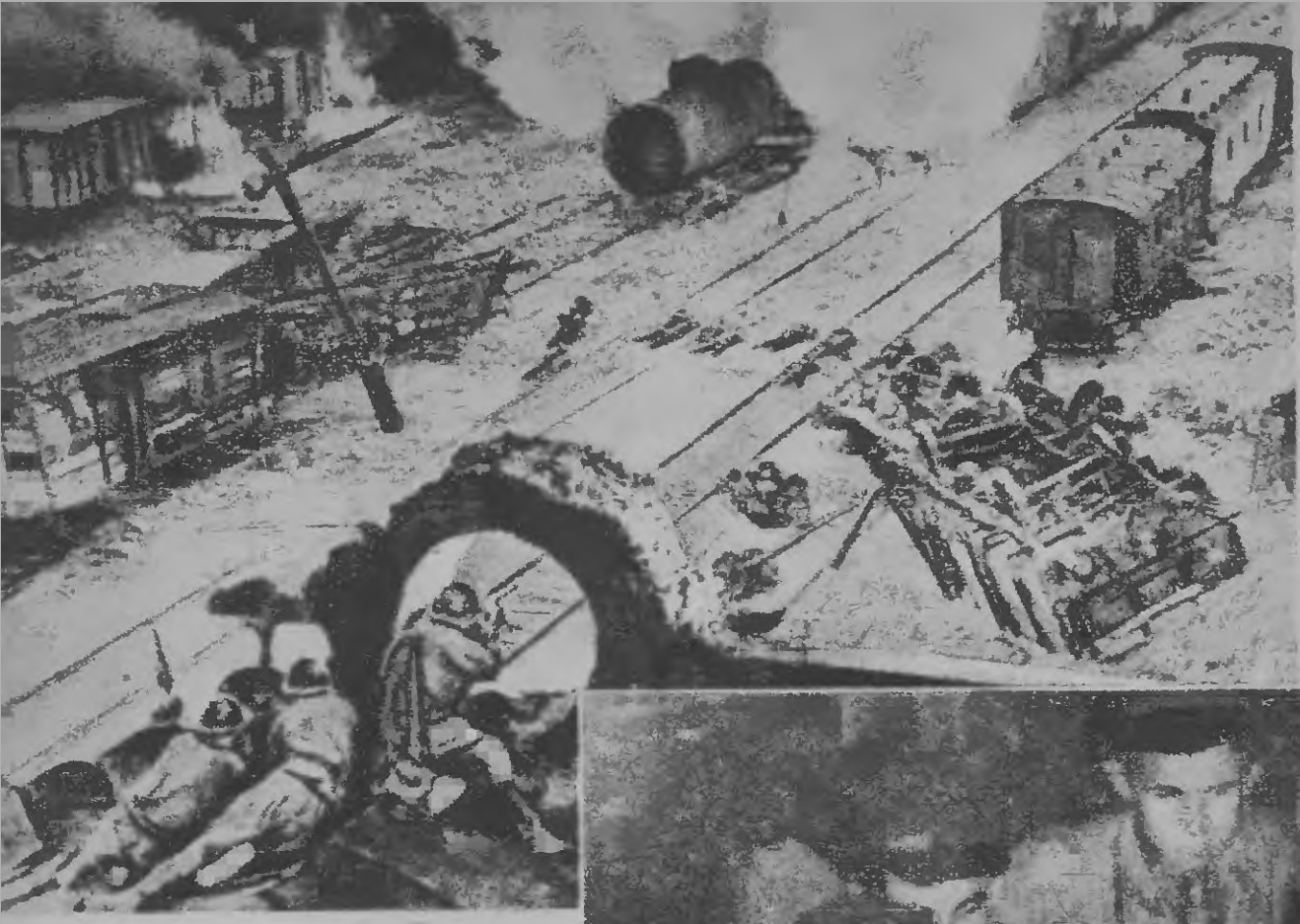

A Szovjet Hadsereg hős harcosai életüket nem kímélve, szabadították fel hazánkat a Hitler fasiszta hordái és bérencelk járma alól. Ezzel megnyitották dolgozó népünk előtt a felemelkedés útját.

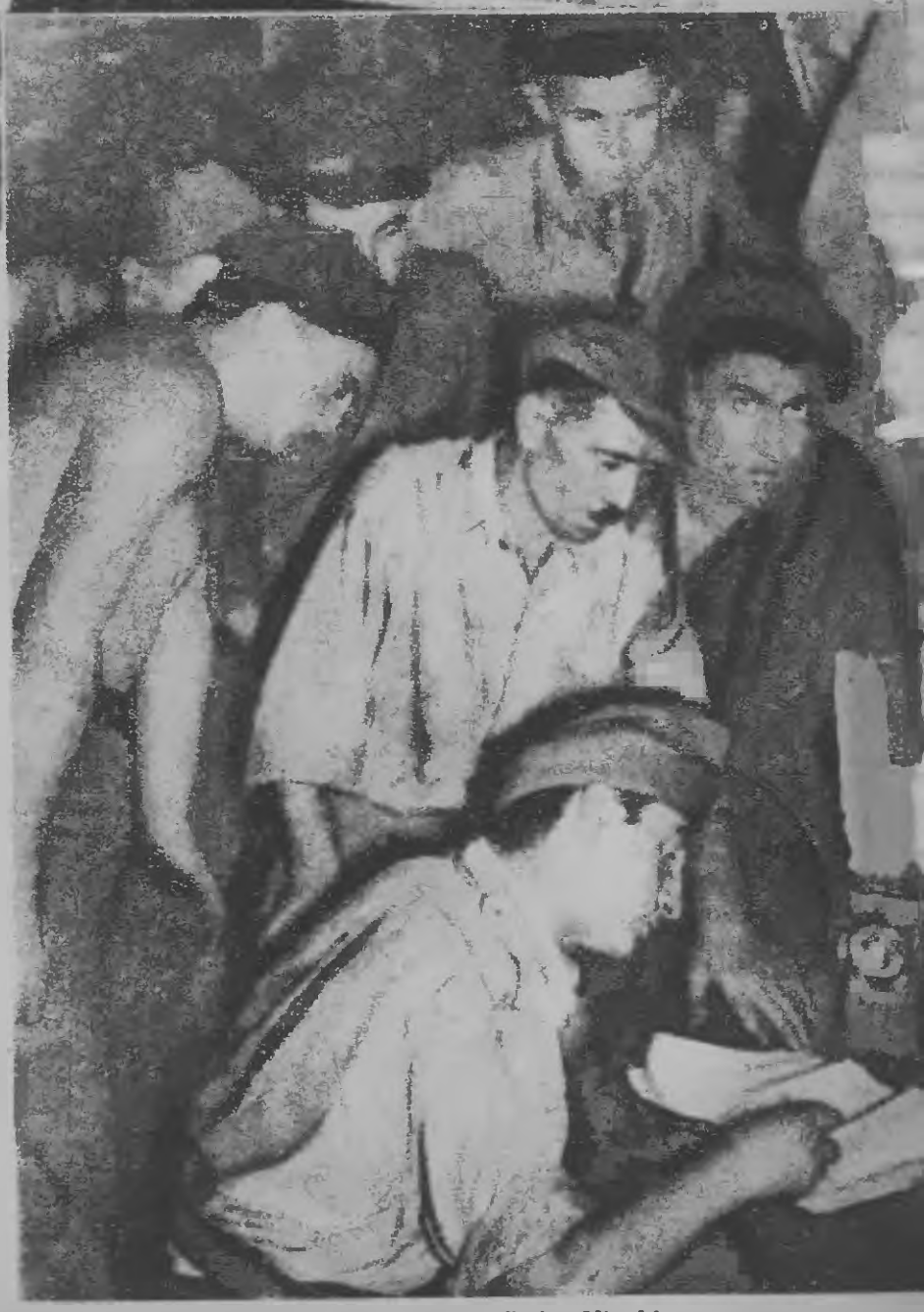

Bányászaink, a széncsaták hősei a termelés fokozásával, a stockholmi békefelhívás aláírásával harcolnak a békéért.

Felelős kiadó: H. M. Politikai Főcsoportfőnökség Szerkesztő és Kiadó osztálya.

Vörös Csillag Nyomda, Budapest. Felelős: Bolgár Imre.

HARC A BÉKÉÉRT
A SZOVJETUNIÓ VEZETÉSÉVEL
AZ IMPERIALISTA HÁBORUS GYUJTOGATÓK ELLEN

Rákosi Mátyás elvtárs az MDP Központi Vezetősége ülésén 1950 X. 27-én mondott beszámolójában a nemzetközi helyzetet értékelve, a következőket mondotta:

„A nemzetközi helyzetet az utolsó hónapokban az jellemzi, hogy az Egyesült Államok vezetése alatt álló imperialista blokk a „hideg háború"-t egyre inkább „meleg háború"-ra akarja átváltoztatni."

A Szovjetunió segítségével elért hatalmas sikerek — amelyek a szocializmust építő országok rohamos megerősödését eredményezik — és a béke táborának újabb erősödése és sikerei félelemmel töltik el a háborús uszítók maroknyi csoportját.

Félelmüket és kétségbeejtő helyzetüket a fegyverkezés és a harmadik világháború előkészületeinek meggyorsításával próbálják ellensúlyozni. Ezért arra kényszerítik a marshallizált országokat, hogy fokozzák fegyverkezésüket az amerikai imperialisták világuralmi terveinek megvalósításáért

Az amerikai imperialisták világuralmi terveiről így írt egy angol burzsoá lap

„Amerika azt a célt tűzte maga elé, hogy a világuralom megszerzésére felfegyverzi Németországban ugyanazokat a csoportokat, amelyek az utolsó világháborút okozták, olyan békét köt Japánnal, amely teljesen szabad kezet biztosít a régi Japán hadurainak, egyben úgy szervezi át az Egyesült Nemzetek Szervezetét, hogy az minden körülmények között az amerikai politikát támogassa és a szovjet politikát elutasítsa."

Ennek a világuralomra törő politikának egyik megnyilvánu-

lása a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság ellen indított rablóháború is. Trumanék kezdetben abban bíztak, hogy bábjuk: Li Szin Man elfoglalja számukra egész Koreát és ők a háttérben maradhatnak, megtévesztve a világ dolgozóit. Az amerikai hadügyminiszter nyilatkozata és a Koreában tartózkodó amerikai sajtótudósítók cikkei, amelyeket később a hadicenzura lázas sietséggel igyekezett „helyesbíteni" — azonban kifecsegték, hogy ez az aljas rablótámadás az amerikai hadianyaggyárosok gondosan előkészített agressziója volt.

Az imperialisták Koreával kapcsolatos gyarmatosító terveiket az ENSz-ben tanusított magatartásukkal is elárulták. A Szovjetúnió javaslatait, amelyek a koreai kérdés békés rendezését, a koreai nép szabadságát és függetlenségét biztosították volna — sorra elutasították. A Koreában elszenvedett kezdeti kudarcokat pedig úgy próbálják ellensúlyozni az amerikai imperialisták, hogy hatalmas, jól felfegyverzett katonai egységeket vetnek be a koreai nép ellen, a békés lakosság ezreit mészárolják le és a hazafias gondolkodású dolgozókat Hitleréket megszégyenítő módszerekkel kínozzák. Minden terror és kegyetlenkedés ellenére sem tudják azonban megtörni a koreai nép hősi ellenállását.

Rákosi elvtárs mondotta:

„... a gyarmatosító csak területet hódíthat meg, de nem verheti le egy nép szabadságvágyát."

Ezt az igazságot már az imperialisták is felismerték. Egy angol polgári ujságíró a koreai nép szabadságharcáról így írt:

„Korea gyorsan jelképpé fejlődött egész Ázsiában, akár azzal végződik, hogy az amerikaiakat a tengerbe szórják, akár a koreai nép vértanúságával, egész Ázsiát az Egyesült Államok ellen mozgósítja."

Érthető, hogy ezek után — Amerika gyarmatosítói az ENSz zászlaja mögé igyekeznek rejteni hódító terveiket.

Megalakulásakor az Egyesült Nemzetek Szervezetét a világ békeszerető népei úgy tekintették, mint a béke és demokrácia védelmezőjét. De az amerikai imperialisták aljas háborús törekvéseikkel egész más irányt adtak az Egyesült Nemzetek Szervetének. Azok a csatlósállamok, amelyek maguk is gyarmatosítók — mint Anglia, Franciaország, Hollandia, Ausztrália, stb — és azok a csatlósok, amelyeket a Marshall-terv teljesen Amerika függvényeivé süllyesztett, lakájok módjára szolgálják ki az amerikai imperialisták terveit. Ezekkel a csatlósállamokkal szavaz-

tatják le a hadimilliomosok a Szovjetunió békejavaslatait. Ezzel kapcsolatban Rákosi elvtárs rámutatott, hogy:

„... az Egyesült Nemzetek Szervezete lehetővé teszi az Egyesült Államok kis csatlósainak segítségével a többség akaratának elutasítását. Amikor például a koreai kérdésben India képviselője bizonytalan és radikálisnak egyáltalán nem nevezhető közvetítő megoldást ajánlott, ezt a javaslatot annyi ország támogatta, amelynek lakossága jóval meghaladta az Amerika vezette imperialista tábor lakóinak számát. Ennek dacára a közvetítést az Egyesült Államok, apró csatlósai segítségével, el tudta utasítani."

De tévednek ezek az urak, ha azt gondolják, hogy „szavazógépükkel" — hűséges szolgáikkal — meg tudják akadályozni, hogy a népek a Szovjetunió mögé sorakozva fokozzák harcukat a háborús gyujtogatók ellen. Hiába próbálták elterelni a figyelmet a koreai agresszióról azzal, hogy Magyarországot, Bulgáriát és Romániát a szabadságjogok megsértésével vádolták, mégis az egész világ haladó emberiségének támogatását és rokonszenvét élvezi a hős koreai nép. Fényes bizonyítéka ennek napjainkban az, hogy Kínában ezerszámra jelentkeznek önként a fiatalok a Koreai Népköztársaság hadseregének megsegítésére. Azok pedig, akik bennünket a szabadságjogok megsértésével vádolnak — és olyan határozatot szavaztak meg az ENSz-ben, hogy az ENSz tagállamai gyüjtsenek adatokat annak igazolására, hogy nálunk megsértik a szabadságjogokat — azok saját népeiket a legkegyetlenebb elnyomás alatt tartják. Az ellenünk szavazó monarchofasiszta görög kormány például haláltáborokba gyüjti a hazafias görög dolgozókat. Az egyik svájci reakciós lap közli egy Görögországban járt szemtanú levelét:

„Láttuk a tüzes vas okozta friss égési sebeket, az eltört kezeket és térdeket és ami a legszörnyűbb, a néma férfiakat, akiknek a gégéjét zúzták szét."

Ez a görög monarchofasiszta kormány elhatározta azt is, hogy csapatokat küld Koreába.

Az ilyen országok vádját utasítottuk vissza, amelyről Rákosi elvtárs a következőket mondotta:

„A magyar népi demokrácia kormánya helyesen cselekedett, amikor az Egyesült Nemzetek Szervezetének erre az amerikai imperialisták által kezdeményezett határozatára jogi és erkölcsi igazának tudatában éles és szilárd tiltakozással és elutasítással válaszolt."

A magyar nép válasza figyelmeztetés a déli határainkon hadonászó Titóék felé is, akik az amerikai imperialisták rohamcsapatát szolgáltatják. Figyelmezteti Titóékat arra, hogy a magyar nép a Szovjetúnió segítségével napról-napra erősödik és annak a hatalmas és egységes béketábornak tagja, amelynek az élén a világ népeinek nagy tanítója, Sztálin elvtárs áll. Figyelmezteti Titóékat, hogy a dicső Szovjet Hadseregtől kapott szabadságunkat, ha kell, fegyverrel is készek vagyunk megvédeni. Titóék azt igyekeznek elhitetni a sokat szenvedett jugoszláv néppel, hogy a népi demokrácia országai meg akarják rohanni Jugoszláviát. Ezzel az aljas hazugsággal próbálják eltereini a figyelmet Jugoszlávia katasztrofális helyzetéről.

Rákosi elvtárs mondotta:

„... az imperialisták nagy gondban vannak Jugoszlávia miatt, melynek gazdasági helyzete olyan válságosra fordult, hogy a kapitalista országok sajtója is az egész rendszer megingásáról beszél."

Ezt a nehézséget az idei szárazsággal magyarázzák. A valóságos helyzet pedig az, hogy:

„A Tito-banda már tavaly ősszel elharácsolta a jugoszláv parasztoktól a jó vetőmagot, a mezőgazdasági munkák idején százezrével hurcolták el a parasztokat erdőirtásra, vagy mint az idén, az aratás kellős közepén a hadseregbe. Ezek az elkeseredett jugoszláv parasztok természetesen nem törték magukat a termelésnél és még kevésbbé a termésbeadásnál. Ez az oka annak, hogy a százezrekre rúgó titóista janicsárhad nyomása dacára Jugoszlávia élelmezési helyzete és egész gazdasági élete az aratás utáni hetekben már katasztrofálisra fordult. Természetesen az elkeseredett ipari munkások sem dolgoznak úgy, mint nálunk" — mondotta Rákosi elvtárs.

A gazdasági zűrzavar csak fokozódott azzal, hogy Tito janicsárjai az aratás után elvették a parasztok termését és azt imperialista gazdáiknak szállították. Az imperialisták szemet hunynak a jugoszláv nép elleni fokozódó terror felett, de annál nagyobb aggódással írnak Tito és bandája nehéz helyzetéről. Az amerikai sajtó

„... nyiltan követeli Titónak, mint az amerikai imperializmus fontos szövetségesének azonnali megsegítését" — mondotta Rákosi elvtárs.

Amióta a Szovjetúnió lerántotta Tito álarcát — megszabadította a béke táborát a legvadabb belső ellenségétől —, azóta

a jugoszláv nép egyre jobban látja és érzi, hogy a Tito-féle „szocializmus" a hitleri fasizmus elve alapján áll. Így fokozódik Tito-bandája ellen a jugoszláv hazafiak harca, akik ma is kitartanak a szovjet nép barátsága mellett. Napról-napra újabb hírek érkeznek arról, hogy milyen hősies és önfeláldozó harcot vív elnyomói ellen a jugoszláv nép, nem egyszer fegyverrel is.

„Mi — mondotta Rákosi elvtárs — a legnagyobb rokonszenvvel és megértéssel kísérjük ezt a harcot, amelyet a jugoszláv dolgozó nép az amerikai imperialisták szocialista mezbe öltözött aljas segédcsapataival folytat és számunkra nem kérdéses, hogy ez a harc előbb, vagy utóbb, de a jugoszláv népszabadság és a szocializmus híveinek győzelmével fog végződni."

Jugoszlávia példája arra tanít, hogy az országot kiszolgáltatják az amerikai imperialistáknak, ott rohamosan csökken az életszínvonal, ott megszűnik a szabadság és terrorral kényszerítik a dolgozókat az éhbérért való munkára. Ehhez a helyzethez hasonlít a marshallizált országok helyzete is. A hadikiadások fokozása Amerika csatlós országaiban az életszínvonal csökkentését idézi elő. Míg a hadimilliomosok jövedelme napról-napra növekszik, addig a dolgozók felé a náci Göring jelszavát hangoztatják. Rákosi elvtárs mondotta:

„Európa marshallizált országaiban eleinte a náci Göring jelszavát kezdték prédikálni: kevesebb vajat, több ágyút. Minthogy ezekben az országokban eddig sem sok vajat fogyasztottak, a jelszó most az: kevesebb kenyeret, több ágyút."

Az imperialista országok válságos helyzetével szemben a Szovjetúnió a kommunizmusba való átmenet nagy természetátalakító terveit hajtja végre, állandóan növelve a dolgozók anyagi és kulturális életszínvonalát. Ezzel nemcsak politikai, hanem gazdasági téren is erősíti a világot átfogó béketábort — csapást mérve a háborús uszítókra, utat mutatva a világ valamennyi népének a leleplezett háborús gyujtogatók elleni harcban.

A háború elleni harc ma már az egész világ dolgozóit átfogó mozgalom: Kínában eddig 192 millióra emelkedett a békeív aláíróinak száma, de nemcsak a Szovjetúnióban és a népi demokrácia országaiban erős a békemozgalom, hanem folyton erősö-

dik az az imperialista háborús gyujtogatók által elnyomott országok dolgozói között is. Japánban az amerikai megszállók terrorja ellenére eddig 3,700.000 ember írta alá a stockholmi békeivet. Amerikában Truman beszéde idején 500 nő tüntetett az ENSz épülete előtt a koreai intervenció ellen. A chicagói Szakszervezeti Bizottság a „Béke Védelmére" címmel nyilt levelet intézett a polgármesterhez, melyben kiemeli, hogy minden tisztességes embernek harcolnia kell az atomháború réme ellen. A „Demokratikosz" című haladó görög lap szerkesztőségébe a legvadabb terror ellenére az ország különböző részéről érkeznek békealáírásokat tartalmazó levelek. Október 28-án, a görögöknek az olaszok felett 1940-ben aratott győzelmének évfordulóján az athéni házak falain a következő felírások jelentek meg:

„Szabadságot a nemzeti ellenállás fogvatartott hőseinek!"

„Éljen október 28, a fasizmus elleni harc napja! Békét, általános amnesztiát és a szabadságjogok helyreállítását követeljük. Le Makronizosszal!"*

Olaszországban közel 20 ezer békebizottság működik s eddig már 17 millió olasz írta alá a stockholmi békefelhívást, a rendőrség terrorja ellenére. Franciaország laktanyáiban a katonák fütykoncerttel fogadták az amerikai híradófilmeket, melyek a koreai háborút mutatták be. A filmmel a harci szellem fokozását akarták elérni, az eredmény ellenkező volt. „Le a háborúval — Turman úr a mi vérünk nem eladó!" felkiáltások hangzottak el.

A felsorolt tényekből láthatjuk, hogy míg a Szovjetúnió vezette béketábor következetes harcot vív a békéért, a népek szabadságáért és függetlenségéért, addig az amerikai imperialisták országukban és a csatlósállamokban minden eszközzel, gyilkosságokkal és terrorral a fasiszta rendet akarják megteremteni. Példát mutatnak arra, hogy hogyan kell guzsbakötni a békéért és a szabadságjogaikért küzdő dolgozókat. Harry Bridges, az amerikai matrózok szakszervezetének vezetője, akit ok nélkül letartóztattak — a börtönből való szabadulása után ezt

---

* A görög fasisztáknak Hitlert is megszégyenítő vadállati kínzásairól hírhedt haláltábora, ahol a béke és a haladás híveit gyilkolják halomra.

mondotta az ujságíróknak, akik megkérdezték tőle, hogy érzi magát szabadon:

„Nem vagyok szabadon. Az egész ország egy börtön!"

Ilyen börtönné akarják tenni az amerikai hadianyaggyárosok a marshallizált országokat is. Mindent elkövetnek a nyugatnémet fasiszta hadsereg megteremtésére. Hitler tábornokainak segítségével amerikai ágyútölteléket akarnak csinálni Nyugat-Németország népéből. Azonban a nyugatnémet hadsereg megteremtése igen bonyolult kérdés. A nyugatnémet nagytőke kész ugyan Trumanék minden parancsát teljesíteni, de az ágyútöltelékszerep, amelyet az amerikai imperialisták a német népnek szánnak, még a nyugatnémet burzsoázia egy részének az ellenállását is kiváltja. Ezért mondott le Heinemann belügyminiszter.

Különböző osztályokhoz tartozó és különböző nézeteket valló tömegek — köztük a nyugatnémet lutheránus egyház vezetői is — egyöntetűen felsorakoztak Nyugat-Németország felfegyverzése ellen.

Még inkább tiltakozik a szabad népek táborába tartozó Keletnémet Demokratikus Köztársaság népe. Az angol és francia dolgozók is látják, hogy Nyugat-Németországban ma azok vannak hatalmon, akik Hitler szekerét tolták. Azért ezek a dolgozók hallani sem akarnak róla, hogy Hitler fasiszta hadseregét újra felélesszék. Nem felejtették el azt a sok megaláztatást, szenvedést és borzalmat, amit a fasiszta hadsereg okozott.

Nyugat-Németország felfegyverzése ellen, mint minden békeellenes tevékenység ellen, a Szovjetúnió vette fel először a harcot. 1950 október 20-án Prágában értekezletet tartottak a Szovjetúnió, Albánia, Bulgária, Lengyelország, Románia, Magyarország, Csehszlovákia és a Keletnémet Demokratikus Köztársaság külügyminiszterei. Mindenekelőtt megállapította az értekezlet, hogy az USA, Anglia és Franciaország durván megsértették a potsdami határozatot, amely célul tűzte ki a német imperializmus leszerelését és egységes, demokratikus Németország megteremtését. A Szovjetúnió útmutatása alapján, a potsdami és jaltai egyezmények szellemében, a nyolc külügyminiszter a nyugatnémet kérdés rendezésével kapcsolatban a következőket követelte:

„Az első követelés: a három nyugati nagyhatalom a Szovjetúnióval együtt tegyen közzé együttes kormánynyilatkozatot arról, hogy nem engedik meg Németország remilitarizálását és biztosítják a feltételeket egy békeszerető,

egységes, demokratikus német állam létesítésére. A második: meg kell szüntetni az összes korlátozásokat, amelyek gátolják a német békegazdaság fejlődését és nem szabad megengedni a német hadipotenciál felújítását. Harmadszor: haladéktalanul kössék meg Németországgal a békeszerződést a német állam egységének visszaállításával és azzal a kikötéssel, hogy az összes megszálló csapatokat a békeszerződést követő egy éven belül kivonják Németországból. Negyedszer: Kelet- és Nyugat-Németország képviselőiből paritásos alapon össznémet alkotmányozó tanácsot kell alakítani, amely előkészíti az ideiglenes össznémet kormány megteremtését. E javaslattal kapcsolatban megfelelő körülmények között, közvetlenül ki lehet kérni a német nép véleményét."

E nyilatkozat válasz volt a három imperialista nagyhatalom newyorki háborús határozatára. Történelmi okmány, amely megállapítja, hogy az angol, amerikai és francia imperialisták szakítottak a potsdami egyezménnyel. Figyelmezteti az imperialistákat, hogy a Szovjetúnió vezetésével olyan hatalmas tábor áll őrt a béke felett, amilyent a történelem eddig nem ismert és ez a tábor kész bármelyik percben megvédeni a békét. A nyilatkozat szembeállítja a háborús kalandorok politikájával a Szovjetúnió és a népi demokráciák békeprogramját. A nyolc külügyminiszter nyilatkozata gátat vet a nyugatnémet hadsereg felhasználásának. A Szovjetunió ezt a nagyjelentőségű kezdeményezését méltatva egy francia ujság igy ir:

„... a francia nép, amely hallani sem akar Nyugat-Németország felfegyverzéséről, hatalmas támaszra talál küzdelmében."

Nemcsak a francia népnek, hanem az egész békét akaró emberiségnek irányt mutatott a prágai nyilatkozat

A háborús gyujtogatókat újabb csapás érte: a II. Békevilágkongresszus. Az angol-amerikai imperialisták megpróbálták a béke híveinek ezt a nagyjelentőségű tanácskozását megakadályozni. A „Béke Hívei Kongresszusának" állandó bizottsága a kongresszus helyét Angliában, Sheffield iparvárosba tűzte ki Az angol „munkáskormány" amerikai gazdái parancsára megtagadta a béke legjobb harcosaitól a beutazási engedélyt és legkíméletlenebb eszközökkel harcolt a béke hívei ellen. Például Joliot-Curiet, a híres francia atomtudóst, a béketábor kiváló harcosát letartóztatták, majd kiutasították. De ezt a hatalmas

Hatalmas eredményeket értünk el a mezőgazdaság gépesítése terén is. Állami gazdaságainkban és termelőszövetkezeti csoportjainkban az aratás fárasztó, nehéz munkáját gépek végzik, ami nagyban hozzájárult a szocialista szektorok terméshozamának nagyarányú felemeléséhez.

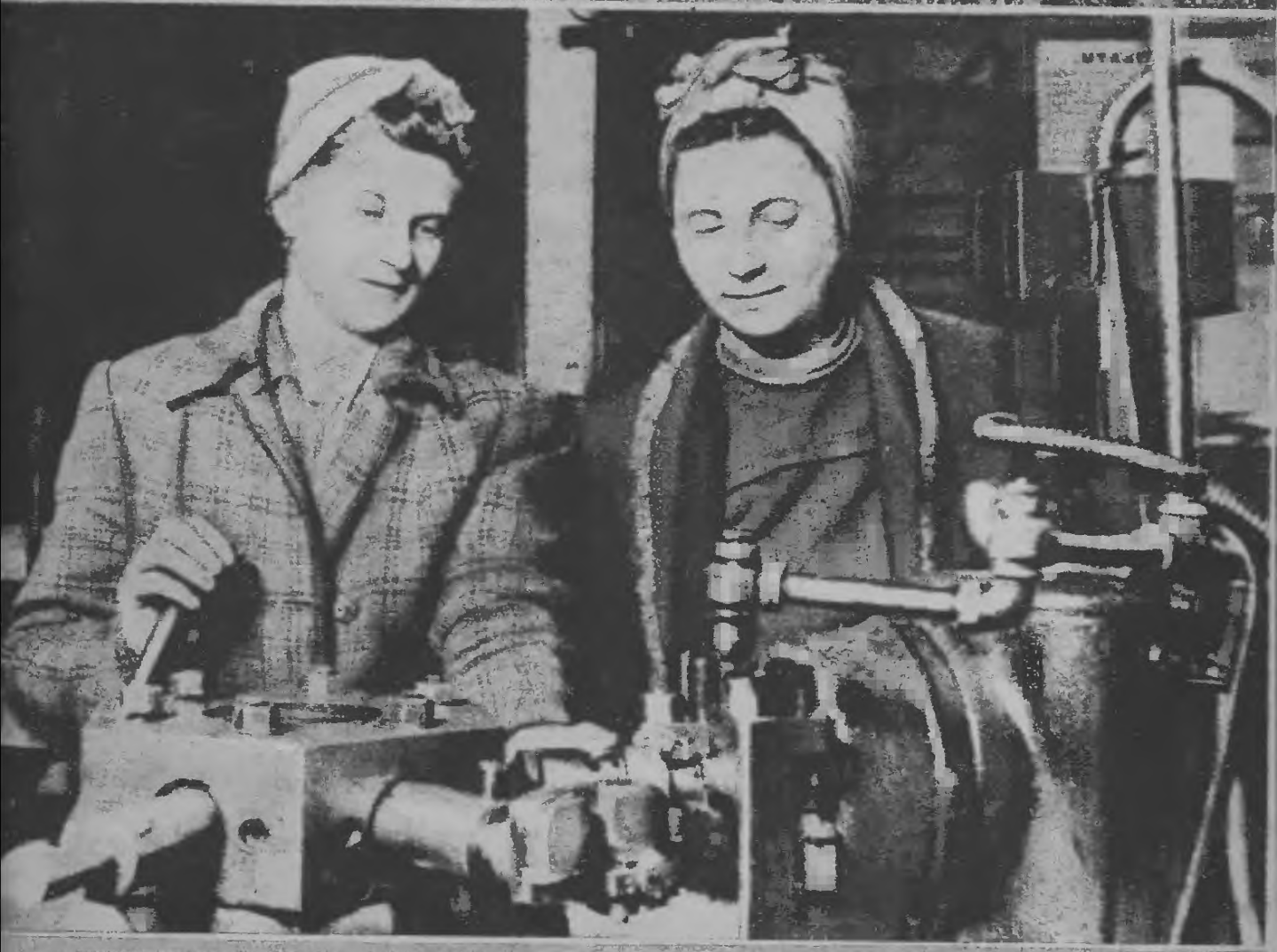

Szocializmust építő népi demokráciánkban a nők teljesen egyenjogúak a férfiakkal. Bármely szakmát elsajátíthatnak és így ők is méltóképpen veszik ki részüket a jobb jövő építéséből.

mozgalmat — amely több mint 800 millió embert egyesít a háborús uszítók elleni harcra — nem lehet semilyen eszközzel elnyomni. A lengyel kormány és a lengyel nép örömmel fogadta a béke híveit és lehetővé tette, hogy a „Béke Hívei II. Világkongresszusát" Varsóban tartsák meg.

A magyar nép a II. Országos Békekongresszuson készült fel erre a hatalmas nemzetközi seregszemlére. A II. Országos Békekongresszus tiszteletére munkásosztályunk, dolgozó parasztságunk a termelés fokozásával, népgazdaságunk erősítésével készült. Szőczei Sándor Kossuth-díjas sztahánovista mondotta:

„A munkapadok a béke őrhelyei. Minden kalapácsütés, amellyel többet termelünk, fokozott ütés a háborús uszítókra... Én ezévi tervemet még szeptember 30-án befejeztem."

A II. Országos Békekongresszuson résztvettek Néphadseregünk küldöttei is. A résztvevő bajtársak felszólalásaikban megfogadták katonáink nevében, hogy méltók leszünk munkásosztályunk megbecsülésére és a Szőczei Sándorokhoz hasonlóan munkahőstettekkel — katonai és politikai tudásunk szüntelen emelésével, a sztálini haditudomány alapjainak elsajátításával — erősítjük honvédségünket, néphadseregünket.

A II. Országos Békekongresszus megmutatta dolgozó népünk politikai fejlettségét. A Kongresszus a béke harcos védelme mellett kiállás szellemében zajlott le. Jellemző erre Bihari Józsefné dolgozó parasztasszony, a ráckevei járás küldöttének felszólalása:

„Nékünk szép, boldog életünk van. Ezt irigylik tőlünk a háború szörnyei, az imperialisták. Mi felemeljük szavunkat, „Megálljl"-t kiáltunk az elvakult gyilkosoknak. Nekünk béke kell és meg is lesz a béke, mert harcolunk érte!"

A magyar békekongresszus kiértékelte eddigi munkája eredményét, megjelölte a békeharc legközelebbi feladatait Magyarországon. A tanácskozás új erőt, lendületet adott a békemozgalom további erősödésének. Résztvettek kongresszusunkon a Szovjetúnió és más népek békeharcosai és nagy mértékben elősegítették a proletárnemzetköziség szellemének elmélyítését. A Szovjetúnió küldöttének, Pudovkin elvtársnak a felszólalása — melyben a szovjet nép üdvözletét és baráti támogatását hozta — kifejezője volt a szovjet és magyar nép megbonthatatlan barát-

ságának. A kongresszus a legjobb békeharcosokat jelölte ki a varsói békevilágkongresszus küldötteiként.

A Béke Híveinek varsói II. Világkongresszusa megvitatta a jelenlegi nemzetközi helyzetet és az ENSz-hez intézett felszólításában összefoglalta a világ valamennyi békeszerető emberének követeléseit. A felhívás visszatükrözi a Kongresszus küldötteinek azt a szilárd elhatározását, hogy megakadályozzák az amerikai imperialisták és csatlósaik háborús mesterkedéseit.

A Béke Híveinek II. Világkongresszusa felhívást intézett az ENSz-hez, melynek főbb szempontjai a következők:

1. Az ENSz nem váltotta valóra a népek millióinak reményét az amerikai imperialisták mesterkedése miatt. Javasolják az USA, Franciaország, Szovjetúnió, Nagy-Britannia és a Kínai Népköztársaság értekezletének összehívását a nagyhatalmak közötti ellentétek áthidalására.

2. Koreában azonnal szüntessék meg a hadműveleteket, vonják ki a külföldi csapatokat és a koreai nép bevonásával oldják meg békésen a Korea két része közötti kitört viszályt. Szüntessék meg az amerikai hadsereg beavatkozását Taivan szigetén. Vessenek véget Vietnamban a véres katonai akciónak!

3. Tiltakozunk Nyugat-Németország újrafelfegyverzése ellen, követeljük a békeszerződés megkötését az egyesített és lefegyverzett Németországgal! Ugyancsak követeljük Japán lefegyverzését és vele is a békeszerződés megkötését, a megszálló csapatok kivonását!

4. A nemzetek között fennálló egyenlőtlenség, gyarmati alárendeltség fenntartása, a függetlenségi harcok fékezése a háború forrása!

5. Le kell leplezni a támadók kísérletét az agresszió fogalmának elkódósítésére. Agressziót követ el az az állam, amely más állam ellen elsőnek vesz igénybe fegyveres erőt.

6. Minden ország parlamentje dolgozzon ki „békevédelmi" törvényt és büntesse meg az új háború propagálóit.

7. Valamennyi tisztességes ember elítéli azokat az intézkedéseket, amelyek alapján gyilkolják a koreai polgári lakosságot. Nemzetközi bíróság vizsgálja ki a lakosság legyilkolását célzó intézkedéseket és MacArthur tábornok felelősségét ezért.

8. Szüntessék be a fegyverkezési versenyt, vonják ellenőrzés alá a fegyveres erőket, továbbá:

a) tiltsák be az atomfegyver minden válfaját,

b) tiltsák be a bakteriológiai, vegyi, méregtartalmú és egyéb

tömegpusztító fegyvert. Nyilvánítsák háborús bűnösnek azt a kormányt, amelyik ezek valamelyikét használja,

c) 1951—52-ben csökkentsék az öt nagyhatalom szárazföldi, légi, tengeri haderejét a jelenlegi egyharmadára, illetve felére,

d) A biztonsági tanács keretében alakítandó bizottság ellenőrizze az atom- és egyéb tömegpusztító fegyver betiltásának, a fegyveres erők csökkentésének végrehajtását.

9. Szüntessék meg az egyes országok hadigazdaságra való átállását, létesítsenek kölcsönösen előnyös kereskedelmi kapcsolatokat, biztosítsák valamennyi nemzet gazdasági függetlenségét, nemzetgazdaságának fejlődését.

10. Mélyítsék el a népek kulturális kapcsolatát a kölcsönös bizalom megerősítésére, az általános békevágy kifejlesztésére.

Végül felhívja az ENSz figyelmét a Békevilágtanács létrehozására, melynek feladata annak ellenőrzése, hogy az ENSz teljesíti-e kötelességét az emberiség iránt. Majd felszólítja az ENSz-t, hogy erősítse valamennyi ország között a békés együttműködést, biztosítsa a szilárd, tartós békét.

Az ENSz-hez intézett felhívás egyöntetű megszavazása világosan bebizonyította, hogy ezek mögé a követelések mögé egyöntetűen sorakozik fel az egész világ békeszerető népe. Ilja Erenburg szovjet író javasolta, hogy a Békekongresszus hívja fel a világ valamennyi parlamentjét a háborús propaganda betiltására.

Valamennyi felszólaló hangoztatta, hogy a békét akaró emberiség kész a Szovjetúnió oldalán harcolni a békéért.

A kongresszus megmutatta a béketábor hatalmas, legyőzhetetlen erejét. Az egyszerű emberek millióí emelik fel szavukat és megmutatják, hogy az új világháború sorsát nem a háborús gyujtogatók, hanem a béketábor harca dönti el. Tatjana Kozmogyemjanszkája, a vértanúhalált halt legendásemelékű szovjet partizánlány, Zója édesanyja ezt mondta:

„Életem legfőbb célja a háborúellenes küzdelem. Azért harcolok, hogy egyetlen anya se éljen át olyan tragédiát, mint amilyent én átéltem a második világháború alatt, amikor a náci fasiszták mindkét gyermekemet meggyilkolták. Hiszek abban, hogy a béke legyőzi a háborút, hogy a békére vágyó népek győzni fognak. A mi oldalunkon van az igazság, a mi oldalunkon, a béketábor élén áll Sztálin. És Sztálin a győzelmet jelenti."

Dolgozó népünket szoros és elszakíthatatlan szálak fűzik néphadseregünkhöz. Munkával és fegyverrel állnak őrt és védelmezik a Szovjetunió-vezette béke tábor magyarországi szakaszát.

Néphadseregünk minden harcosának katonai és politikai képzettségének továbbfejlesztésével, a II. világháború győztes fegyverei kezelésének tökéletes elsajátításával kell felkészülnie eddigi eredményeink és a béke megvédésére.

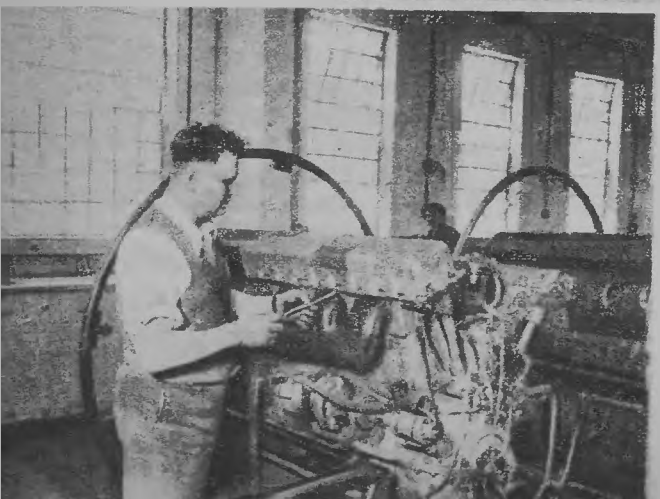

Ipari üzemeink dolgozói a Párt kezdeményezte munkaverseny kiszélesítésével visszik győzelemre 5 éves népgazdasági tervünk megvalósítását

Milliók kiáltják a háború előkészítőinek, hogy olyan hatalmas erő áll a béketábor élén, mint a Szovjetúnió, olyan férfiú vezeti a békéért folyó harcot, mint a bölcs Sztálin!

A magyar nép és nagy Pártunk, Rákosi elvtárs vezetésével olyan hatalmas eredményeket ért el a béke védelmét szolgáló szocialista építés terén, amilyen eredményeket csak a szocializmust építő szabad nép képes elérni.

A békekölcsön jegyzése olyan nagyszerű kifejezője volt népünk egységes békeakaratának, ami megcáfolja a háborús uszítók valamennyi hazugságát.

Rákosi elvtárs mondotta:

„Az a 2,750.000 magyar dolgozó, aki lelkesen, rövid napok alatt több mint egymilliárd forintot jegyzett, tisztában volt azzal, hogy e tettével egyben a béke ügye mellett is kiáll és hogy világos számára ötéves tervünk sikerének és a béke megvédésének elválaszthatatlan összefüggése."

Megmutatta népünk, hogy nemcsak kívánja a békét, hanem hatalmas áldozatokra is képes. A dolgozók tudják, hogy háromféves és ötéves tervünk eddigi eredményeinek biztosítása és továbbfejlesztése fokozott erőfeszítést követel. Ennek tudható be, hogy mind a békekölcsönjegyzéssel, mind a tanácsválasztásokkal csak fokozódott a munka termelékenysége.

„Soha a magyar dolgozók ilyen összekovácsoltan és lelkesen nem áltak ki egy eszme mellé, mint most ezeken a választásokon, ahol a fő jelszó az volt: „Békét akarunk, Népfrontra szavazunk!"

Dolgozó népünk az ötéves terv első háromnegyedéve alatt jelentősen túlteljesítette nemcsak az előirányzatot, hanem az előirányzaton túl tett felajánlásokat is.

A magyar nép tudatában van annak, hogy eredményeink megvédésére erősíteni kell hadseregünket. Ezt nemcsak a békekölcsönjegyzéssel bizonyította be — amely néphadseregünk megerősítését is célozta —, hanem akkor is fokozott gondoskodással fordul a hadsereg felé, amikor fiait sorainkba küldi, hogy felkészüljenek a béke védelmére. Kozarek János, a Lampart gyár dolgozója — kinek két fia van — ezeket mondotta:

„Örömmel veszem tudomásul azt a megtiszteltetést, tudom, hogy mindkét fiam a béke hadseregében azt az országot védi, amely engem, a kisemmizett napszámost mű-

vezetővé emelt s amely minden dolgozót emberi sorba juttatott."

Pártunk gondoskodásának jele, hogy a legjobb káderekket küldi a hadsereg erősítésére és biztosítja az anyagi feltételeket, melyek e kiképzés eredményes végrehajtásához szükségesek.

Dolgozó népünk hazaszeretete — a proletárnemzetköziség alapján — különösen az utóbbi hónapokban fokozottabban elmélyült. Ezt bizonyítja, hogy iparunk, mezőgazdaságunk minden területen kimagasló eredmények születnek. A II. Magyar Ujítókiállítás fényesen bizonyította, hogy népünk hazaszeretete a merész kezdeményezésben is egyre inkább megnyilvánul.

Ezévi tervünk túlteljesítése, a koreai szabadságharcosoknak küldött kórházvonat és ajándékcsomagok, a békekölcsönjegyzés, a tanácsválasztás, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom megünneplése, a magyar Békekongresszus és a varsói Világbékekongresszuson való részvétel egy-egy jelentős kifejezője népünk bátor hazaszeretetének. A belső ellenségre, a jobboldali szociáldemokratákra, kulákokra, a klerikális reakcióra és az imperialisták mindenfajta ügynökeire, mind következetesebben csap le a hazáját szerető és bátran védelmező dolgozó nép.

Katonáink is szocialista hazafiságuk tudatában fokozzák éberségüket az imperialisták mindenféle ügynökeinek, kémeinek leleplezésére.

Népünk tehát nemcsak gazdaságilag, hanem politikailag is hatalmas fejlődést ért el. Dolgozó népünk, néphadseregünk harcosainak politikai fejlődését mutatja az, hogy a „Van hazánk, van mit megvédenünk" jelszó szállóigévé vált, mely egyformán lelkesíti dolgozóinkat és harcosainkat a termelés, illetve kiképzés terén újabb eredmények elérésére.

Amilyen mértékben gazdagodik, erősödik dolgozó népünk, hazánk, olyan mértékben kell erősíteni néphadseregünket is.

Farkas Mihály vezérezredes, honvédelmi miniszter bajtárs az új kiképzési évre olyan nagy és dicső feladat elé állította hadseregünket, amelynek megoldásával méltóak leszünk a nép bizalmára, olyan feladat elé állította néphadseregünket, amelyet a jelenlegi nemzetközi helyzet követel meg.

Feladatunk: *Elsajátítani a sztálini haditudomány alapjait.*

Erre kell, hogy épüljön mindennapi munkánk. Nagy feladat, de meg tudjuk oldani, mert mellettünk áll a Szovjetúnió hadserege — a béke legfőbb őre — egész tapasztalatai kincsestárá-

val, mert Pártunk segítő kezét ott érezzük mindennapi munkánkban. Minden harcos tudatában kell, hogy éljen a haza, a nép iránti szeretet, a gyűlölet az imperialistákkal és a háborús gyujtogatókkal szemben. Ez a tudat mozgósítja katonáinkat a kiképzési év feladatainak sikeres teljesítésére, erős csapást mérünk az ellenségre, az amerikai imperialistákra és csatlósaikra.

Sikereink záloga a Szovjetúnió segítő keze, nagy Pártunk irányítása és Sztálin-elvtárs legjobb magyar tanítványának, Rákosi Mátyás elvtársnak vezetése.

HAZÁNK A FELEMELKEDÉS ÚTJÁN
5 ÉVES TERVÜNK EDDIGI EREDMÉNYEI

Hazánk a Szovjetúnio dicsőséges hadserege által történt felszabadítása óta hatalmas társadalmi, politikai és gazdasági fejlődésen ment keresztül. A felszabadulás óta eltelt időről minden tulzás nélkül elmondhatjuk, hogy ez a viszonylag rövid időszak döntő fordulatot jelentett országunk történelmében. Ezalatt a néhány esztendő alatt szünt meg Magyarországon a nagytőkések és nagybirtokosok uralma. E néhány esztendő alatt a dolgozó nép lett az ország gazdája. Pártunk vezetésével létrejött a proletariátus diktatúrája, melyben az ország irányítását a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásosztály végzi.

E néhány valóban történelmi esztendő alatt a munkásosztály a kommunisták pártjának, Rákosi elvtársnak a vezetésével, hatalmas ütemben újjáépítette a háború által rombadőlt országot s a Szovjetúnió tapasztalataival gazdagodva, a Szovjetúnióra támaszkodva hazánk új útra lépett: a szocializmus építésének útjára.

A Magyar Kommunista Párt által kezdeményezett hároméves terv a magyar munkásosztály, a dolgozó parasztság, a néphez hű értelmiség odaadó, hősies munkájával nemcsak országunk újjáépítését biztosította, hanem egyben szilárd alapot teremtett ötéves tervünk számára. Hároméves tervünket a kitűzött határidő előtt csaknem nyolc hónappal előbb fejeztük be. Ez év január 1-én indítottuk el a szocializmus alapjait lerakó 5 éves népgazdasági tervünket. Az ötéves terv főfeladatai: hazánk iparosításának meggyorsítása, a mezőgazdaság elmaradottságának felszámolása, a dolgozók életszínvonalának további emelése, honvédelmünk kifejlesztése, hazánk átalakítása agrár-ipari országból ipari-agrár országgá, tehát olyan országgá, melynek gazdaságában az ipar

súlya a döntő és melynek ugyanakkor fejlett, korszerű mezőgazdasága van.

Most, amikor már csaknem egy éve dolgozunk az 5 éves terv megvalósításán, láthatjuk az elért eredményeken keresztül is, hogy a Magyar Dolgozók Pártja, Rákosi elvtárs nem tévedett, amikor kijelölte az 5 éves terv merész feladatait. Ellenkezőleg! Az eddig szerzett tapasztalatok azt bizonyítják, hogy sokkal nagyobb feladatokat is képesek vagyunk megvalósítani, mint amilyeneket 5 éves tervünkben magunk elé tűztünk s ezért szükségessé vált az 5 éves terv módosítása, a tervben meghatározott feladatok felemelése.

5 éves tervünk megvalósításával erősítjük néphadseregünket, erősítjük a Szovjetunió vezette békefront magyarországi szakaszát. Dolgozó népünk egyre világosabban látja a szocializmus építésének és a béke megvédésének összefüggését. Látja ezt nemcsak az ipari munkásság, hanem a dolgozó parasztság is. A terménybeadás idején ezer és ezer dolgozó paraszt hangoztatta: „Tudom, hogy a terménybeadással hazámat erősítem és a béke ügyét támogatom." Az ipari munkásság soraiban az egyre hatalmasabb méretekben kibontakozó versenyszellem mutatja meg dolgozóinknak a munkához való új viszonyát, valamint az a felismerés, hogy a többtermeléssel szocializmusunk építésén túl a béke ügyét is szolgálják. A magyar dolgozó nép egyhangulag, egységesen a béke nagy ügye mellé sorakozik fel. Ennek egyik megnyilvánulása volt az a lendület, amellyel rövid néhány hét alatt a béke 7 és negyedmillió hive írta alá nálunk a stockholmi békekonferencia határozatát. Ugyanezt bizonyították a békekölcsönjegyzés és a tanácsválasztások nagy sikerei, valamint az a harcos lelkesedés, amellyel népünk hozzájárult a varsói békevilágkongresszus eredményeihez.

Iparunk hatalmas léptekkel halad előre.

Tudnunk kell, hogy egész fejlődésünk záloga a szocialista ipar gyors növelése, éppen ezért jelölte meg Pártunk az ötéves tervet mindenekelőtt a szocialista iparosítás tervének. Csakis az ipar, különösen a nehéz és a gépipar gyors fejlődése biztosíthatja számunkra honvédelmünk megerősítését, mezőgazdaságunk gépesítését, életszínvonalunk növekedését.

Ötéves tervünk első évének tíz hónapja alatt gyáriparunk fejlődése beváltotta a hozzáfűzött reményeket. A Központi Statisz-

tikai Hivatal jelentése a népgazdasági terv teljesítésének 1950 harmadik negyedévi eredményeiről százalékban mutatja meg dolgozóink lelkes munkájának eredményeit. Iparunk a harmadik negyedévben is túlteljesítette termelési tervét. Ezen időszak alatt egész iparunk 106.9 százalékban teljesítette tervét, ami az 1949. év ugyanezen időszakához képest 36.1 százalékos emelkedést jelent. Ezen belül a nehézipar termelése 37.4 százalékkal, a könnyűipar termelése pedig 34.8 százalékkal emelkedett.

A fontosabb iparcikkek termelése az előző év megfelelő időszakához viszonyítva külön-külön is nagy fejlődést mutat. Így vas- és acéltermelésünk 129.9, mezőgazdasági gépek 107, műtrágya 114.4, üveggyártás 166.1, pamutszövet 119.3, gyapjúszövet 110.4, férfiöltöny 234.5, bőrcipő 203.6, húsáru 163, édesipari készítmények 215.4, a gumiipar 111.2, faipar 114.5, papíripar 107.9, textilipar 105.8, szén 110.9, vasérc 111.6, egyéb bányászati termékek 128.2, szerszámgépek 159.5, varrógép 167.8, rádióvevőkészülékek gyártása 197.3 százaléka a termelés egy évvel korábbi értékének. A harmadik negyedévben terven felül jelentős mennyiségű traktort, műtrágyát, vasércet, vasöntvényt, mezőgazdasági gépet, vasúti teherkocsit, tehergépkocsit, pamutszövetet, gyapjúszövetet, férfiöltönyt, húsárut és édesipari készítményt gyártottunk. Ez az eredmény elképzelhetetlen lett volna Pártunk állandó, szívós munkája nélkül, melyet a dolgozó tömegekben folytatott a munkához való új viszony kialakításáért, a munkaverseny, a sztahanovista mozgalom meghonosításáért, kiterjesztéséért.

Építőiparunk is jelentősen továbbfejlődött. Az 1950. év III. negyedében a mult év harmadik negyedéhez képest az építőipar termelése a kétszeresére emelkedett. Ezen belül a magasépítő ipar 187.8 százalékát érte el a mult év harmadik negyedévi termelésének.

A vasút személyszállító tervét 108 százalékra teljesítette és a teheráru napi átlagos rakodása az elmult év harmadik negyedéhez viszonyítva 24 százalékkal emelkedett. Az átlagos kocsiforduló, vagyis az az idő, amely egy tehervagón berakásától legközelebbi berakásáig telik el, 5.1 napról 4.3 napra csökkent. A városi közlekedésben az autóbuszforgalom 19 százalékkal, a közúti villamosforgalom 10 százalékkal emelkedett.

Az 1950. év III. negyedévében megvalósított népgazdasági beruházás összértéke az 1949 hasonló időszakában beruházott összeget több, mint kétszeresen multa felül. Az emelkedés az iparban, bányászatban és építőiparban együtt 66.1, a közlekedésben

Az amerikai-csatlós japán bábkormány fasiszta rendőrei gumibottal támadnak a békeharcosokra.

Az angol kormány megtagadta a beutazási engedélyt Erszt Antalnétól, a Rákosi Mátyás Művek sztahánovistájától. „Még jobban meggyűlöltük ezért az angol munkásárulókat!" — mondta Erszt Antalnénak Vörös János, a Rákosi Művek lakatosa.

107.2 százalék, a kereskedelemben 70.8 százalék, a község és városfejlesztésre, az úthálózat kibővítésére, szociális és kulturális létesítményekre, lakásépítésre és egyéb építkezésekre fordított beruházásoknál 172.9 százalék. A felemelt beruházási terv teljesítése nyomán számos új üzem és épület készült el és igen sok új üzem és termelőeszköz üzembehelyezése történt meg.

Az ötéves terv a tervidőszak első évére 1950-ben 7.2 milliárd forint beruházást irányzott elő. Az eddigi eredmények alapján előreláthatólag az ez évi beruházásaink összege el fogja érni a 9 milliárd forintot, vagyis csaknem annyit, mint az egész hároméves tervünk alatt beruháztunk. Némi fogalmat alkothatunk magunknak a 9 milliárd forint hatalmas összegéről, ha látjuk, hogy ebből felépíthettük volna fél Budapestet, ha csak lakásépítésre fordítottuk volna ezt az összeget. Ugyanebből a pénzből építhettünk volna 225 db Lánchidat és 195 Margit-hidat, vagy gyárthattunk volna 240 ezer traktort, tehát tízszer annyit, amennyit egész ötéves tervünk idején akarunk gyártani.

A beruházások hatalmasan megnövekedett üteme elsősorban építőiparunkat állítja igen komoly feladat elé. Építőiparunk termelése ez évben máris két és félszeresére emelkedett a mult év azonos időszakához képest. A szocialista építőiparban foglalkoztatottak száma ugyanezen idő alatt 90 ezerről 170 ezerre ugrott fel. Emellett nagymértékben megszűnt az építőipar idényjellege, ez év telén 16 ezerrel több építőmunkás dolgozott, mint a mult év júniusában, amikor az építkezésre az időjárás sokkal kedvezőbb volt.

Néhány héttel ezelőtt befejeztük eddigi legnagyobb építkezésünket, a Dunavölgyi Timföldgyárat, melynek segítségével hatalmas mértékben felfokoztuk a számunkra oly értékes aluminium termelését. A Dunavölgyi Timföldgyár Közép-Európa legnagyobb és legkorszerűbb aluminium termelő üzeme.

Addig, míg Horthyék az aranyat érő bauxitot külföldre, elsősorban Németországba szállították ki, cserébe szájharmonikát, játékszereket kaptak, most a Szovjetúnió segítségével saját magunk dolgozzuk fel a Dunavölgyi Timföldgyárban, aminek nemzetgazdasági szempontból óriási jelentősége van.

Még ebben az évben befejezzük a hároméves terv alatt újjáépített Péti Nitrogén Művek kibővítését és ennek eredményeként 1951-ben pétisó fogyasztásunk a háború előttinek kétszeresére emelkedik. A fokozott műtrágyafogyasztás jelentőségét mezőgazdaságunk szempontjából nem lehet eléggé kihangsúlyozni. De nem győznénk felsorolni mindazokat az építkezéseket, amelyeket

A Landler Jenő Járműjavítótelep békeértekezletén a munkások megfogadták, hogy a békéért teljesítményük felemelésével harcolnak.

A Béke Hívei II. Világkongresszusa elnökségének vezető tagjai a megnyitó ülésen. Balról jobbra: Pietro Nenni, Jean Laffitte, Frederic Joliot-Curie, Alexandr Fagyejev és Kuo Mo Zso.

már ebben az évben befejezünk. Pedig az igazi, egészen nagy építkezéseink azok, amelyeket csak az idén kezdtünk el, vagy a jövő esztendőben kezdjük meg. Nincsen olyan megye, nincsen olyan város, ahol 1950-ben vagy 1951-ben ne kezdenének el valami nagyobb építkezést. Máris amerre tekintünk, azt látjuk, hogy hatalmas arányban építünk, de a jövő évben és az azt követő években egyetlen építkezés lesz az egész ország. Soha semmi ehhez hasonló nem volt országunkban.

Építkezéseink „jelentősége és méretei messze felülmulnak mindent, amit nálunk a kapitalizmus valaha alkotott. A feladat új, nem könnyű, de nagy segítőnk, a Szovjetúnió támogatásával ezt is meg fogjuk oldani" — mondotta Rákosi elvtárs október 27-i beszédében.

Soha megközelítőleg sem foglalkoztatott a magyar építőipar annyi dolgozót, amennyit már foglalkoztat és foglalkoztatni fog 1951-ben. Az építkezések és a szocialista iparosítás hatalmas méretére jellemző az, hogy jóformán minden héten egy új gyárral lesz gazdagabb hazánk.

A legközelebbi időkben induló nagy építkezéseink közül elsőként a nagy Dunai Vasműről kell szólnunk, amely ötéves tervünk büszkesége lesz. A Dunai Vasmű, mintegy 2.5 milliárd forint költséggel épül, amely összeg egész hároméves tervünk megvalósítása folyamán eszközölt beruházásainknak mintegy 1/4-ét képezi. A Dunai Vasmű mellett, hogy az ott dolgozók és családjaik, valamint a kiszolgálásukra szükséges intézmények, iskolák, óvodák, üzletek, mozik, egészségügyi berendezések,, stb. lakás és helyszükségletét kielégíthessük, új szocialista várost építünk fel. A Dunai Vasmű építését már ebben az évben elkezdtük és 1953-ra befejezzük. Ez azt jelenti, hogy éveken keresztül hatalmas összeget kell beruháznunk, de az eredményt csak néhány év elteltével fogjuk megkapni. Akkor azonban megkapjuk kamatostól. Látják ezt országunk dolgozói, látják az ifjúmunkások is, ezért indultak meg csapatosan Dunapentellére, a szocialista város építésére, Rákosi Mátyás elvtárs hívó szava nyomán. Ebben a hatalmas munkában is segít nekünk a Szovjetúnió. Szovjet mérnökök és munkások a helyszínen adják át munkatapasztalataikat, segítenek a munka megszervezésében.

A Dunai Vasmű mellett ötéves tervünk másik legnagyobb építkezése, amelynek költsége nem sokkal marad el a Dunai Vasmű építésének költségétől, a Budapesti Földalatti Gyorsvasút amelynek építését már ebben az évben elkezdtük. A gyorsvasút

megépítése meg fogja javítani fővárosunk közlekedését, amely kétpercenként 1.000—1.500 utas közlekedését teszi lehetővé. A Földalatti Gyorsvasút építkezésénél felhasználjuk a moszkvai Metró tapasztalatait és a moszkvai Metró mintájára fogjuk megépíteni.

A két előbb említett hatalmas méretű új létesítményen kívül a legközelebb, tehát a legkésőbb 1951 folyamán, egész sor új üzem, bánya, vasút, iskola, kórház, színház, fűtőház, csatorna, villamos erőmű, tudományos kutató- és kísérleti intézet építését kezdik meg országunk különböző vidékein. Megépítjük a hatalmas tiszalöki erőművet, amelynek segítségével a hortobágyi terméketlen vidékeket termővé változtatjuk át.

November 7-én, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33-ik évfordulóján adtuk át a forgalomnak. Európa legszebb, legmodernebb hídját, a Sztálin elvtársról elnevezett hatalmas „Sztálin-hidat", amely országunk büszkesége.

„Tervgazdaságunk rohamos növekedése megköveteli a széntermelés emelését. Ezek a követelések olyan nagyméretűek, hogy szénbányászatunk kezd elmaradni mögöttük" — állapította meg Rákosi elvtárs. Rákosi elvtárs szavai hatalmas visszhangra találtak, különösen az ifjúság körében, amely megértette széntermelésünk fokozásának jelentőségét. Fiataljaink tömegesen indulnak a szénbányákba, hogy több szén termelésével segítség az 5 éves terv megvalósítását.

A néphadseregünkben szolgáló volt bányászok levelekben fordulnak a régi munkatársaikhoz, felhívják a figyelmüket a széntermelés fokozására. Népköztársaságunk Minisztertanácsa és a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének határozata a szénbányászat fejlesztéséről mind azt mutatja, hogy Pártunk és kormányunk minden erejével támogatja a széntermelés hőseit.

Mezőgazdaságunk az aszályos időjárás ellenére is jelentős lépést tett előre a mult esztendő óta. Ez annak köszönhető, hogy Pártunk és népi demokratikus kormányunk ez évben a mult évinél sokkal több traktort és egyéb gépeket, sokkal több műtrágyát, több nemesített vetőmagot tudott juttatni a mezőgazdaságnak. De szerepet játszott az is, hogy a növénytermelés kétéves tervének gyakorlatba való átvitele kezdi már éreztetni jótékony hatását. A kenyérgabona-termés jó közepes volt. A holdankénti búzatermés 16 százalékkal, a rozstermés 8.8 százalékkal volt magasabb a tavalyinál. A takarmánytermés, főleg a szárazság következtében, a átlagnál gyengébb volt. A szocialista szektor fölényét mutatja, hogy a holdankénti termés a termelőszövetkezetekben és

az állami gazdaságokban jelentékenyen magasabb volt, mint az országos átlag. És pedig: a búzából a tszcs-nél 5 százalékkal, az állami gazdaságokban 13 százalékkal, rozsból a tszcsk-nél 13 százalékkal, az állami gazdaságokban 33 százalékkal volt magasabb a holdankénti termés, mint az országos átlag. Állami gazdaságaink 5 éves tervünk első évének harmadik negyedében továbbfejlődtek. A gyarapodás legnagyobb a gépesítés terén. Míg ez év januárjában 5.6 lóerő esett 100 hold szántóra, addig a harmadik negyedév végén, szeptemberben 12.2 lóerő. Jelentős haladás mutatkozik az állami állatállományban is. Állami gazdaságainknak 100 kataszteri holdra eső állattállománya januártól szeptember 30-ig 3.4 százalékkal emelkedett. Gépállomásaink száma 861-re emelkedett. Összes traktoraink száma a mult év hasonló időszakához képest 2.836-ról 5.930-ra nőtt. Az ország egész gabonatermésének, mintegy 55 százalékát a gépállomások csépelték ki. Ez évben jelentősen fejlődtek termelőszövetkezeteink is. Míg június 30-ig a termelőszövetkezetekbe belépett családok száma kereken 46 ezer volt, addig szeptember végén ez csaknem kétszeresére, 86 ezerre nőtt. Termelőszövetkezeteink ily nagyarányu felemelkedéséhez nagyban hozzájárult a 200 tagú magyar parasztküldöttség a Szovjetunióban tett látogatása, valamint a Szovjet Ukrajnából hozzánk érkezett kolhózparaszküldöttség látogatása, amelynek során átadták a szocialista mezőgazdaság fejlett munkamódszereit.

A termelőszövetkezetek összterülete ugyanezen idő alatt 482 ezer katasztrális holdról 740 ezer katasztrális holdra emelkedett. Az őszi vetési munkálatokat a tanácsválasztások tiszteletére október 22-ig nagyjában és egészében befejezte dolgozó parasztságunk.

A terménybeszolgáltatás terén jelentős fejlődés mutatkozik. Kenyérgabonából a terménybegyüjtés első szakaszának végéig, augusztus 20-ig, az Alkotmány ünnepéig az évi beszolgáltatandó mennyiség 85 százaléka gyült be az előző év ugyanezen időre szóló 55 százalékos teljesítésével szemben. Ez évben a magángazdálkodások önkéntes beadás útján több mint kétszerannyit mint a mult év ugyanezen időszakában. Az ellenség az idei terménybetakarítást is igyekezett szabotálni. A korai gabonabeéréssel kapcsolatban azt hangoztatta, hogy nem jó az aratást Péter-Pál napja előtt megkezdeni. Habár dolgozó parasztságunk nagy része Pártunk és kormányunk útmutatását követte, nem ült fel az ellenség munkájának, mégis sikerült egyes

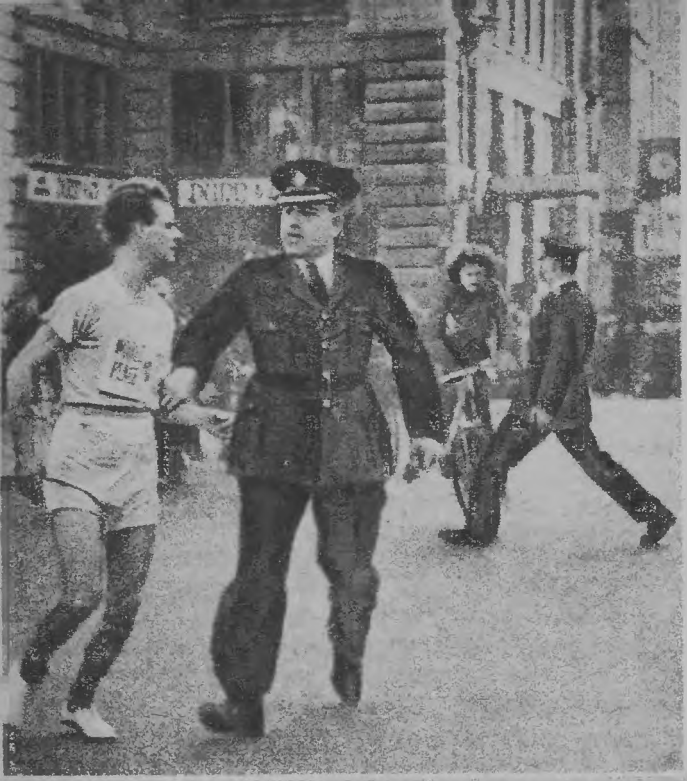

Az angol „munkáskormány" rendőrsége brutalitással fel akarta tartóztatni London utcáin a békeváltót. A rendőrségi „akció" nem járt sikerrel: a békeváltó mégis elérte célját. Washington angliai lakájai megtanulhatták: rendőrterrorral nem hogy a világ népeinek hatalmas békeharcát, de még csak egy békeváltót sem lehet megakadályozni.

Az amerikai imperialisták parancsára a marshallizált országokban egymás után állítják le az üzemeket és dobják utcára a munkásokat. Hazánkban jóformán hetenként növekszik népgazdaságunk egy-egy újabb üzemmel. A kép a Bélapátfalvai Cementgyár építkezéseit mutatja.

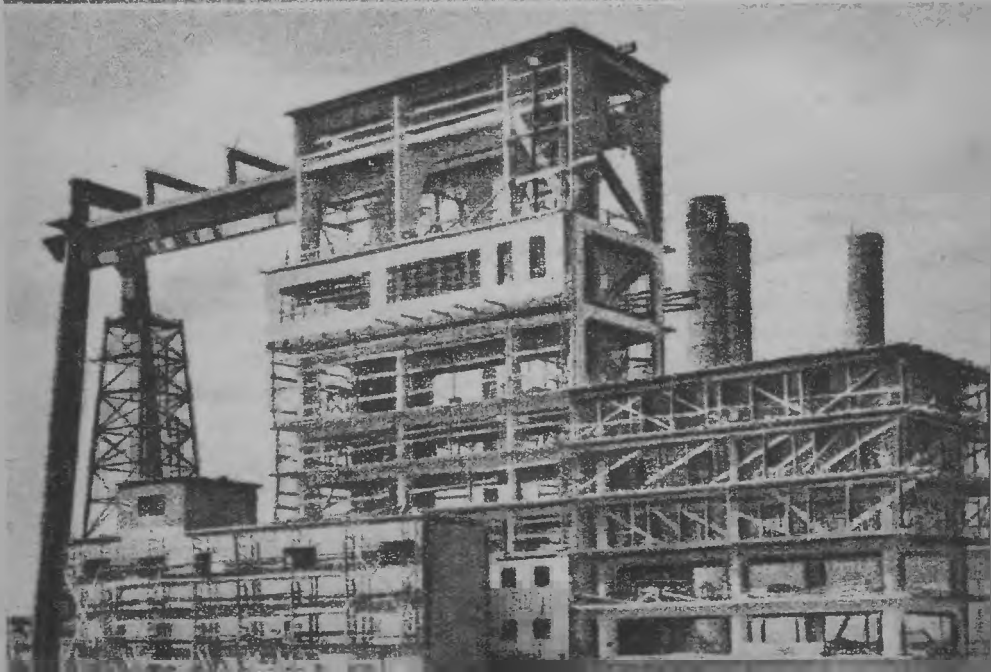

helyeken eredményt elérnie, így a gabona túlérésével, a szem kipergésével népgazdaságunkat bizonyos károsodás érte.

Tovább nőtt népgazdaságunk minden ágában a munkások és tisztviselők létszáma. Az iparban foglalkoztatottak száma egy év alatt 90.000-rel nőtt. A tervidőszak végén az építőiparban foglalkoztatottak száma 94 ezerrel magasabb, mint ez év elején. Így az egész iparban az építőiparral együtt a foglalkoztatottak száma egy év alatt közel 200 ezer fővel nőtt meg.

„Népköztársaságunkban legfőbb érték az ember" -- állapította meg Gerő elvtárs. Ezt a megállapítást tükrözik vissza azok a hatalmas eredmények, melyeket a szociális és kulturális téren elértünk. Az 1950/51-es tanévben beiratkozott általános és ipariskolai tanulók száma meghaladja az 1,370.000-et. A középiskolai tanulók száma 13.200-al, 17 százalékkal növekedett az előző iskolai évhez képest. A beiratkozott tanulók 59 százaléka munkások és dolgozó parasztok gyermeke. Az egyetemi és főiskolai hallgatók száma az 1950/51-es tanévben kb. 31.000 fő, közel 15.5 százalékkal magasabb a tavalyinál. Az új tanévben kereken 6,970.000 tankönyvet bocsátott a tanügyi kormányzat a tanuló ifjúság rendelkezésére. 1950 első háromnegyed évében a kiadott könyvek és brossúrák példányszáma meghaladta a 46.9 milliót, az emelkedés egy év alatt 45 százalék. 1950 harmadik negyedében a társadalombiztosítás kifejlesztése újabb évi 30 millió forint szociális juttatást jelent a dolgozóknak. Ezek a számok mind önmagukért beszélnek és megmutatják munkásosztályunk, dolgozó népünk hatalmas lendületét a szocializmus építésében.

A népgazdaságnak olyan szédítő iramú növekedését — mint a mi népgazdaságunkét az ötéves terv időszakában — nem ismer és sohasem ismert semmiféle kapitalista ország. Ilyen növekedést csakis a Szovjetúnió szocialista gazdasága és a népi demokrácia országainak szocializmust építő gazdaságai képesek felmutatni. Ebben a gyors és töretlen fejlődésben jut kifejezésre a szocializmusnak, mint gazdasági és társadalmi rendnek fölénye, a tervszerűtlen, válságokkal telitett, kizsákmányoláson alapuló tőkés gazdasági rendszerrel szemben. Azokban az országokban, amelyek a hirhedt Marshall-terv állítólagos segítségében részesültek, a dolgozók nyomora egyre jobban növekszik. A béreket leszállítják, a munkanélküliség növekszik, tucatjával zárnak be üzemeket és a holnap bizonytalansága nagy súllyal nehezedik a dolgozók millióira. Olaszországban a munkanélküliek száma egyre inkább nő. 1948 végén meghaladta a 2.800.000 főt, ami azóta jóval megnövekedett. Az ipari termelés Olaszországban

alig éri el a háború előtti színvonal 65—70 százalékát, a döntő iparágakban pedig csak 45—50 százalék körül mozog. A 15 legnagyobb olasz hajógyár közül csak 4 dolgozik, mert a Marshall-terv megköveteli, hogy az olasz hajóépítő ipar ne versenyezzék az amerikaival. Nem csoda, ha a marshallizált Olaszországban a De Gasperi kormány tervei szerint az olasz nép 1952-ben sem fogja elérni az 1938-as, amugy is botrányosan alacsony életszínvonalat.

Hasonló a helyzet a többi csatlósállamokban is. Franciaország behozatalának például kereken egyharmada származik az Egyesült Államokból, de kivitelének csak 6 százalékát veszik át. Franciaország kénytelen háromszoros áron szenet vásárolni Amerikában, ahelyett, hogy megkapná a szomszéd Németországtól a jóvátétel fejében neki járó Ruhr-vidéki szenet. Franciaország kétszer nagyobb összegért kénytelen Amerikából teljesen felesleges módon dohányt, nylon-harisnyát és rágógumit vásárolni, mint amekkora összegű bányafelszerelésre lenne szüksége behozatal útján.

A francia filmgyártás 50 százalékkal csökkent, mert Franciaország köteles a munkásáruló Leon Blum-féle szerződés értelmében amerikai filmeket átvenni. A déli határainkon lévő Tito Jugoszláviájában a gazdasági helyzet olyan válságosra fordult, hogy a kapitalista országok sajtója is az egész rendszer megingásáról beszél. A Tito-banda a gazdasági válságért és a Jugoszláviában lévő zü-zavarért az idei szárazságot teszi felelőssé, holott nemcsak Jugoszláviában, hanem nálunk Magyarországon is volt szárazság. Mégsem mutatkoznak gazdasági válság jelei. Ugyanez a helyzet Ausztriában és a többi marshallizált országban. Míg ezekben az országokban a dolgozók nyomorognak, nélkülöznek és jelentékeny részük munkanélkül sinylődik, addig mi hatalmas léptekkel megyünk előre a Szovjetúnió tapasztalatait felhasználva, a népi demokrácia országaival karöltve a szocializmus felé.

Nehézségeink persze nekünk is vannak. De a mi nehézségeink gyökeresen különböznek a tőkés országokban ismeretes nehézségektől. A mi nehézségeink az, hogy mialatt építjük népgazdaságunkat, ezzel egyidőben kell kiképeznünk az új típusú vezetők tízezreit, meg kell oldanunk a szakmunkáshiányt és ugyancsak építés közben kell átformálnunk munkásosztályunk, dolgozó parasztságunk gondolkodását, felszámolnunk a tőkés maradványokat a dolgozók gondolkodásában. Van fejlődésünknek egy másik nehézsége is. Ez abból adódik, hogy az új mun-

kások jelentékeny része a mezőgazdaságból került ki az iparba és idő telik bele, míg ezek a dolgozók beleszoknak a gyári fegyelembe. Körülbelül 200.000-re tehető azoknak az ipari munkásoknak a száma, akik földdel is rendelkeznek. Ezek az iparban foglalkoztatott kétlaki munkások az aratás, vetés és a mezőgazdasági munkák elvégzésének idején gyakran maradnak távol munkahelyüktől, ami nyilvánvalóan akadályozza tervgazdálkodásunk megvalósítását.

Rákosi elvtárs a M. D. P. Központi Vezetőségi ülésen a tervgazdálkodást zavaró kétlaki munkáskérdés megoldásaként mondotta, hogy:

„... az ilyen kisebb-nagyobb földdel rendelkező munkásoknak lehetővé tesszük, hogy földjeiket előnyös áron eladják, vagy bérbeadják az államnak és ezzel megszűnjön az a helyzet, amely őket úgy ipari munkás, mint földművelő minőségben zavarja."

Gazdasági fejlődésünket az imperialisták igyekeznek hátráltatni azzal, hogy meggáltolják a tőkés országokkal a kereskedelem kiépítését. Ezzel fejlődésünkben kisebb-nagyobb nehézségeket okozhatnak, de meggátolni nem tudják.

Az aratás után kisebb zavarok mutatkoztak közellátásunkban is az élelmiszerellátás terén. Ennek egyik oka a szárazság volt, a másik, a jelentősebb, az ellenségnek a munkája. A reakció, mint már annyiszor, most is megkísérelte a vásárlási láz felkeltését. A vásárlási láz keltésének élén elsősorban a kulákok, a klerikális reakció és a jobboldali szociáldemokraták állottak, akik tudatosan igyekeztek az élelmiszert nagy mennyiségben felvásárolni, vagy más úton elvonni a fogyasztás elől. Ezzel közellátásunkban zavart, pánikot akartak kelteni. Benkő Sándor orosházi kupec kulák például 1.500 kg kenyeret etetett fel az állatokkal!

Budapesten a Váci-utca 47. sz. alatti rendházban egy befalazott ajtó mögött 45 zsák lisztet és 5 zsák cukrot találtak, a liszt már megromlott. Azoknál a nehézségeknél, amelyeket az ellenség mesterségesen keltett, népi demokráciánk kemény ökle lesújtott és lesújt a jövőben is. A politikailag nem eléggé fejlett tömegek felé pedig a felvilágosító meggyőzés fegyverét használjuk, hogy ne üljenek fel az ellenség rémhírterjesztéseinek, mert ezzel fejlődésünket akarják akadályozni.

Van közellátásunk nehézségeinek egy figyelemreméltó oka is, amely egészséges fejlődésünket bizonyítja. Ez a kereső népesség számának és jövedelmének gyors növekedése. Ebben az

ÚTMUTATÓ

a „Harc a békéért a Szovjetunió vezetésével az imperialista háborús gyujtogatók ellen“ és a „Hazánk a felemelkedés útján : 5 éves tervünk eddigi eredményei“ *c. anyagok feldolgozásához*

Kiadja
A HONVÉDELMI MINISZTÉRIUM POLITIKAI FŐCSOPORTFŐNÖKSÉGE
1950

Felelős kiadó: H. M. Politikai Főcsoportfőnökség Szerkesztő és Kiadó osztálya.
Vörös Csillag Nyomda, Budapest. Felelős: Bolgár Imre.

HOGYAN TARTSA MEG BESZÉDÉT A POLITIKAI FOGLALKOZÁS VEZETŐJE A „HARC A BÉKÉÉRT A SZOVJETUNIÓ VEZETÉSÉVEL AZ IMPERIALISTA HÁBORÚS GYUJTOGATÓK ELLEN" CIMŰ ANYAGBÓL

A) A BESZÉD BEVEZETŐ RÉSZE.

Időtartam: 5 perc.

A beszéd címe: Harc a békéért a Szovjetunió vezetésével az imperialista háborús gyujtogatók ellen.

A beszéd célja: hogy néphadseregünk katonái felismerjék az egyre feszültebbé váló nemzetközi helyzet okát, világosan lássák az új háború előkészítőit és azok csatlósainak szerepét, valamint a Szovjetunió vezette hatalmas béketábor legyőzhetetlen erejét, mely megakadályozza a háború kirobbantását. Lássák a bajtársak, hogy a nemzetközi helyzet sürgetőleg írja elő hadseregünk megerősítését, amely az egyes harcosra vonatkozólag azt jelenti, hogy katonai szolgálati idejének tökéletes kihasználásával, katonai és politikai képzettségének szüntelen fejlesztésével növelje csapatának harci értékét.

A beszéd fő kérdései:

1. A háborús uszító imperialisták tábora mind jobban lelepleződik.
2. A prágai értekezlet határozata és jelentősége.
3. A Béke Hívei II. Világkongresszusának felhívása a dolgozók millióinak békeakaratát fejezi ki.

B) A BESZÉD MEGTARTÁSA.

Az első fő kérdés tárgyalására az előadó 30 percet, a második kérdés tárgyalására 25 percet, a harmadik kérdés tárgyalására 30 percet állítson be.

1. A háborúra uszító imperialisták tábora mind jobban lelepleződik.

a) A fegyverkezés fokozása Amerikában és a marshallizált országokban.

Az előadó az előadás első részében mutasson rá azokra a szerződésekre és megállapodásokra, amelyeket az imperialisták és csatlósaik, a háború kirobbantása érdekében, a hadimilliomosok érdekében kötöttek. Mutasson rá az amerikai imperialisták háborút előkészítő ténykedésére, például arra, hogy Nyugat-Németországban újraéleszti k a fasiszta hadsereget és hadiipart, amely a II. Világháború világégését elindította és amelyet a Sztálin elvtárs által vezetett Szovjet Hadsereg semmisített meg. Ez a fegyverkezés nemcsak Nyugat-Németországban, hanem az összes marshallizált és az Atlanti Szövetségbe tömörült országokban folyik. Az amerikai hadimilliomosok, akik az eddigi háborúkon milliárdokat nyertek, ezt remélik a harmadik világháború kirobbantásától is. A második világháború 52 milliárd dollár nyeresége és a Szovjetunió vezette szocializmust építő tábor iránti féktelen gyűlölet egy új világháború kirobbantására ösztönzi az amerikai imperialistákat. A fegyverkezés, a háborús uszítás még nagyobb lendületet vett a koreai agresszió megindítása óta, amióta a hadiipar részvényei emelkedni kezdtek.

„Kevesebb kenyeret, több ágyút" ez a mondat jellemzi legjobban az imperialistákat. E mondatban benne van, hogy a végsőkig nyúzzák a munkásokat, benne van az, hogy számukra a dolgozó semmi más, csak eszköz az ő dollárhegyeik összerakásában és ágyútöltelék a tervezett háborúban.

b) A koreai háború az amerikai agresszió megnyilatkozása.

Mutasson rá az előadó, hogy az amerikai tőkések a világ minden részén igyekeznek kirobbantani a háborút, igyekeznek háborús tűzfészkeket létrehozni. Ugyanakkor, hogy valamiképpen leplezhessék magukat, Trumanék a békéről, Amerika védelméről beszélnek, fasiszta zsoldos hadseregeiket pedig az ENSz zászlajával álcázzák.

Tegye fel az előadó a kérdést: vajjon Amerika békéjét úgy kell-e „védeni", ha hatezer km-re Amerikától háborút robbantanak ki, felfegyverzik csatlósaikat a békeszerető népek leigázására?

Az amerikai göbbelsi propaganda az „agresszió visszaveréséért" ordítozik! Az előadó mutasson rá, hogy az agresszió Trumanék és Li-Szin-Manék részéről indult ki. Az egész világ láthatja, hogy az imperialisták minden eszközt megragadtak, hogy

megakadályozzák a Koreai Népköztársaságot abban, hogy véleményét kifejezhesse az Egyesült Nemzetek Szervezete előtt. Arról is hallgat az imperialisták propagandája, amit már Li-Szin-Manék a háború kitörésekor kikiabáltak. Hallgatnak arról, hogy Li-Szin-Man és belügyminisztere a rádióban mindenki füle hallatára hirdette ki, hogy ők kezdték a háborút. Tehát mindenki előtt világos, hogy Li-Szin-Manék és a mögöttük álló amerikai Truman-politikusok az agresszió képviselői.

c) Az amerikai imperializmus az ENSZ zászlaja mögé igyekszik rejteni világuralmi törekvéseit.

Az előadó mutasson rá, hogy a koreai vérengzésért a felelősség az amerikaiakat terheli, de azok igyekeznek azt az Egyesült Nemzetek Szervezetére áthárítani. Az a vérengzés, amelyet az amerikaiak Koreában végbevittek, az egész világ haladó emberiségnek ellenszenvét váltotta ki. A tiltakozások özöne elől az amerikai agresszió az Egyesült Nemzetek Szervezete mögé rejtőzik, az ENSz-re hivatkozik. Pedig az ENSz alapokmánya megtiltja az Egyesült Nemzeteknek, hogy bármely ország belügyeibe beavatkozzanak.

A dróton rángatott délkoreai hadsereg és az Egyesült Államok csapatai nem voltak képesek legyőzni a hős koreai népet. Ujabb amerikai hadosztályokat vetettek be. Az ENSz engedelmes szavazógépével törvényellenesen megszavaztatták a külföldi intervenciót. Az USA-ból, Angliából, Kanadából, Ausztráliából és más országokból többszáz repülőgépet dobtak át Koreába. Sietve küldtek katonai utánpótlást Uj-Zeelandból, Törökországból, Thai-földről és a többi amerikai csatlós országokból is. Az imperialisták eddig 14 ország csapatait és fegyvereit vetették be Koreában, a hős koreai nép vadállati leigázására. Ezek a katonák nem önként mentek, hanem az amerikai agresszió kényszerítése és félrevezetése következtében.

De Gasperi, az olasz miniszterelnök arról panaszkodik, hogy a Koreába küldendő önkéntes toborzásnak egyetlen eredménye az, hogy: — „akaratunkon kívül előmozdítottuk a stockholmi békefelhívás aláírásának gyüjtését".

A két hétig tartó olaszországi „önkéntes toborzás" idején még négy és félmillió ember írta alá a békeívet.

Mondja el az előadó, hogy a Genua közelében állomásozó 157. olasz gyalogos ezred katonáit is meglátogatta egy toborzó ügynök. Nemsokára a kaszárnya egyik ablakán megjelent egy madárijesztő, fejjel lefelé felkötve és a következő felírás volt látható rajta: „Az első koreai önkéntes".

Az előadó e kérdésnél mutasson rá, hogy a koreai kérdésben újabb fordulat következet be. A világ valamennyi békeszerető népe örömmel üdvözli a hős kínai önkénteseket, kiknek segítségével a koreai néphadsereg az utóbbi hetekben újabb győzelmeket vívott ki.

c) Titoék provokációi mögött is Trumanék állanak.

E kérdés megtárgyalásánál mutasson rá az előadó, hogy az amerikai imperializmus Titonak az európai Li-Szi-Man szerepét szánta. Ezért bujtogatják a jugoszláv népet — mely ellenzi Tito rendszerét — a Szovjetunió és a népi demokrácia országai ellen.

Az imperialisták nagy buzgalommal dolgoznak, hogy Jugoszláviát balkáni katonai kalandjaik kiindulási pontjává tegyék.

A katonák kiképzését, felfegyverzését és felszerelését amerikai tanácsadók vezetik. Óriási összegeket költenek a hadsereg fenntartására. A katonai kiadások az 1950-es évben elérték a 60 milliárd dinárt.

Az amerikaiak Jugoszláviát hatalmas repülőtérré alakítják át. Ezeket a repülőtámaszpontokat akarják felhasználni a Szovjetunió és a népi demokrácia országainak bombázására.

A Tito-bandák egymásután rendezik a különböző provokációkat a népi demokrácia országainak határain. A katonákat a Szovjetunió és a népi demokratikus országok gyűlöletére nevelik. A Jugoszláviában legutóbb megtartott gyakorlatokon a feltevés a következő volt: titóista csapatok olasz, görög és török csapatokkal karöltve bekerítik és elfoglalják Albániát.

A világ békeszerető népei világosan látják a Tito-banda aljas célkitűzéseit és készek arra, hogy kemény választ adjanak az orvtámadóknak, ha a béke ellen merészelik emelni kezüket.

Összefoglalva: Az imperialisták minden intézkedése a távolkeleti és az európai csatlós országok felfegyverzésével és háborús provokációk kirobbantásával arra irányul, hogy a „hideg háború"-t „meleg háború"-ra változtassák át. Szeretnék azt, ha a dolgozók vérének hullásával ők újra milliárdokat kereshetnének, elkerülhetnék a fenyegető gazdasági válságot és megfojthatnák a felszabadult dolgozók boldog világát, amelyet a hatalmas Szovjetunió vezet. Provokációik, támadó háborúik leplezésére az Egyesült Nemzetek zászlaját használják fel.

2. A prágai értekezlet határozata és jelentősége.

a) A világ népei éberen őrködnek és készek megvédeni a békét.

E kérdés tárgyalásánál az előadó emelje ki, hogy a Szovjetunió vezette béketábor mind erősebbé, mind szilárdabbá kovácsolódik, mert tudja, hogy ez az egyedüli útja a béke megvédésének. A dolgozók milliói megértették, hogy a Távol-Keleten, a koreai nép szabadságharcában minden békeszerető emberről szó van. Amit az imperialisták ma Koreával tesznek, azt holnap velünk szeretnék megtenni. A világ dolgozóinak szolidaritása a koreai nép szabadságharcával egyben kifejezése a népek szilárd elhatározásának, hogy ha szükség lesz rá, készek megvédeni szabadságukat, békés életüket, szocialista jövőjüket.

A koreai háború is megmutatta, hogy milyen hatalmas erővel tud rendelkezni egy kis ország akkor, ha szabadságáról, függetlenségéről és igazságáról van szó.

A Szovjetunió vezette béketábor mind félelmetesebbé válik a háborús uszítók számára. A Béke Hívei mindenütt megtalálhatók. A kanadaiak nem akarnak Koreába katonáskodni. A már megszervezett különleges brigádokból eddig több mint 700 fő megszökött. Belgiumban tömeges tiltakozást váltott ki az a rendelet, amely megtiltja a haladó lapok terjesztését a katonák között. A belga nép „Le a háborúval! Le a 18 hónapi és kétévi katonai szolgálattal!" felkiáltással tömeggyűléseken tiltakozik a fasiszta rendszabályok ellen. Amerikában a terror ellenére lázas előkészületek folytak a Béke Hívei II. Világkongresszusára. Az ország különböző városaiban tömeggyűléseket rendeznek és tiltakoznak a háborús uszítók által propagált atomháború ellen. A Német Demokratikus Köztársaságban 16 és félmillió lakos írta alá a békeíveket. Nyugat-Németországban eddig több mint 2 millió, Nyugat-Berlinben több mint 1 millió ember írta alá a békeívet. Mindez mutatja, hogy a békeszerető népek megtalálhatók még az ellenség fellegvárában: Washingtonban, Párizsban, Londonban is és nemcsak igazuk, hanem erejük is van megvédeni igazukat.

b) Tiltakozás Nyugat-Németország felfegyverzése ellen.

E kérdés tárgyalásánál az előadó elemezze ki a prágai értekezlet határozatát, mutasson rá arra, hogy mi tette szükségessé a nyolc külügyminiszter határozatának meghozását. Mutasson rá az előadó, hogy az amerikai imperialisták a jaltai és a potsdami határozatokkal ellentétben, Nyugat-Németországot felfegyverzik — hadseregét vissza akarják állítani és megindították

Németország hadiiparát. Minden jel arra mutat, hogy Nyugat-Németországot az amerikai imperialisták nyiltan be akarják kapcsolni az Északatlanti Egyezmény mögött álló agresszív csoportba és ágyútölteléknek akarják felhasználni a német népet a Szovjetunió és a népi demokráciák elleni háborúban. Hívja fel az előadó a bajtársak figyelmét az „Istenek tanácsa" című haladó német filmre, amely leleplezi az amerikai imperialisták aljas terveit és megmutatja a német nép növekvő ellenállását.

Ez év szeptember 19-én New Yorkban megtartották az USA, Nagy-Britannia és Franciaország külügyminisztereinek bizalmas értekezletét, amelyen kitűnt, hogy az imperialisták a német hadsereg újbóli felállítását tűzték ki célul. Mutasson rá az előadó, hogy az Amerikai Egyesült Államok, Anglia és Franciaország kormánya véglegesen megtagadták a négy nagyhatalom jaltai és potsdami határozatait, amelyek célul tűzték ki a német imperializmus felszámolását és Németországnak békeszerető, demokratikus államként való felújítását és amelyek kifejezésre juttatták a világbéke megszilárdításának nagyszerű elveit.

c) A magyar nép a békekongresszusért.

E kérdés tárgyalásánál hangsúlyozza ki az előadó, hogy néphadseregünk katonáinak feladata a béke megvédésében az, hogy szent kötelességünk: a haza védelmének teljesítésére katonai és politikai képzettségünk emelésével maradéktalanul felkészüljenek. Mutasson rá az előadó, hogy munkásosztályunk széles tömegei és a dolgozó parasztság legöntudatosabb része világosan látja a béke megvédésének és a termelékenység emelésének szerves összefüggését. Ez a felismerés vezeti a magyar dolgozókat arra, hogy igyekezzenek minél többet és jobban termelni. A munkaverseny, a selejtcsökkentési verseny mind szélesebb rétegekre terjed ki, mert minden öntudatos dolgozó érzi a béke védelmében reá háruló felelősséget. Néphadseregünk katonái pedig úgy tesznek eleget a béke védelmének, ha fegyelmezetten, öntudatosan teljesítik a kapott parancsokat, állandóan fejlesztik tudásukat és kérlelhetetlen gyűlölettel tekintenek a dolgozó nép ellenségeire, a háborús uszítókra, az amerikai imperialistákra és azok kiszolgálóira.

Hangsúlyozza ki az előadó, hogy honvédségünk elsőrendű feladata az új kiképzési évben Farkas Mihály vezérezredes, honvédelmi miniszter bajtárs parancsa szerint:

„Elsajátítani a sztálini hadituđomány alapjait." Ha az új kiképzési évben a jó munkával néphadseregünk minden egyes katonája legjobb tudással állja meg a helyét, újra hatalmas csa-

pást fogunk mérni a háborús gyujtogatókra, újra hatalmas lépést teszünk meg a békéhez, a szocializmus felé vezető úton.

Az előadó ismertesse az oktatási füzet alapján a magyar nép II. Országos Békekongresszusát. Ha van az alakulatban olyan bajtárs, aki kongresszusi küldött volt, azzal feltétlenül mondassa el élményeit. Magyarázza meg a békekongresszusra kiadott plakát jelentését is.

Az előadó ismertesse a Révai elvtárs által meghatározott feladatainkat a béke védelmének terén:

„1. Keményen dolgoznunk kell ötéves tervünk megvalósításán, gazdaságunk megerősítésén, hogy erőssé, ellenállóvá tegyük országunkat.

2. Erőssé, korszerűvé kell fejlesztenünk néphadseregünket és erre a célra meg kell hoznunk minden áldozatot.

3. Meg kell szilárdítanunk dolgozó népünk egységét, nemzeti függetlenségünk megvédésének jegyében, meg kell erősítenünk a nép államát vezető munkásosztály szövetségét a dolgozó parasztsággal, mégpedig nemcsak a termelőszövetkezetekben tömörülő, hanem az egyéni gazdálkodást folytató dolgozó parasztsággal is.

4. Fejlesztenünk kell népünkben a bátorságnak, a haza védelmére irányuló kemény elhatározottságnak, a nehézségekkel való bátor szembeszállásnak a szellemét. Le kell küzdenünk a lazaságot és gondtalanságot, rá kell nevelnünk népünket a nehézségek és megpróbáltatások leküzdésére és elviselésére.

5. Éréllyel és következetességgel kell fellépnünk továbbra is a belső ellenség ellen, amely az imperialistákkal cimborál, várja és sietteti a háborút. Fel kell számolnunk az imperialisták különféle ügynökségeit, ötödik hadoszlopát.

6. Még jobban tudatosítanunk kell a hazaszeretetet népünkben és még jobban össze kell kapcsolnunk a hazafiasságot a nemzetközi szolidaritással, tudva, hogy békénk és függetlenségünk védelmében saját erőnkre és a velünk szövetséges szabad népek egységes frontjának erejére kell és tudunk támaszkodni."

Összefoglalva: A Szovjetunió, a népi demokráciák és a Német Demokratikus Köztársaság külügyminisztereinek prágai értekezlete a békemozgalom konkrét programmját adta meg. Megmutatta az amerikai imperialisták és csatlósaik újabb háborút előkészítő lépését Németország felfegyverzésével kapcsolatban. Az imperialistáknak ez a leleplezése is erősítette a világ népeinek békemozgalmát. A békeszerető népek, közöttük a magyar nép is, fokozza harcát az új háborút kirobbantani akaró kalandortervek meghiúsítására. A béke hívei szerte a világon mindenütt

megtalálhatók, megtalálhatók az ellenség fellegvárában is. Ez a növekvő erő megmutatja a halálgyárosoknak, hogy kalandorterveik végrehajtása nemcsak rajtuk múlik, hanem a békeszerető milliók elszánt akaratán is.

3. A dolgozók millióinak békeakaratát fejezi ki a Béke Hívei II. Világkongresszusának felhívása.

a) Az amerikai imperialisták parancsára az angol kormány megakadályozta a békekongresszus Sheffieldben való megtartását.

E kérdés tárgyalásánál az előadó emelje ki, hogy az angol kormány belügyminisztere november 10-én tagadta meg a beutazási engedélyeket, amikor már a békeküldöttek legnagyobbrészt úton voltak. A már megérkezett küldöttekkel a legbrutálisabban bántak. Falak Tarasi asszonyt, bár megkapta az angol beutazási engedélyt, mégis megérkezése után az angol hatóságok gorombán kiutasították, miután Szíriából hosszú utat tett meg.

A légi különszolgálatokat, amelyeket a küldöttek szállítására szerveztek, az angol kormány önkényesen és határidő nélkül, azonnal felfüggesztette.

Az angol úgynevezett „munkáspárti" kormány legjobban a szovjet békeküldöttektől félt.

Az angol kormánynak ez az eljárása, mellyel amerikai gazdái előtt akart halhatatlan érdemeket szerezni, a világ valamennyi békeszerető emberében nagy felháborodást keltett.

Az imperialistáknak nem sikerült aljas tervük végrehajtása — nem tudták megakadályozni a békekongresszust, mert a békeküldöttek elfogadták a Béke Hívei lengyel bizottságának ajánlatát és Varsóban november 16-tól november 22-ig megtartották a II. Békevilágkongresszust.

b) A varsói békekongresszus felhívása.

Az előadó hangsúlyozza ki a békekongresszus valamennyi követelését. Mutasson rá, hogy az atomfegyver betiltása, a fegyverkezés korlátozása, az országok belső ügyeibe való fegyveres beavatkozás felszámolása, a háborús propaganda betiltása és a háborús uszítók megbüntetése; az intervenciós csapatok azonnali kivonása Koreából, stb. mind a békét akaró, a békéért harcoló 800 milliós béketábor követelése.

A békekongresszus felszólalói közül emelje ki az előadó Kuo-Mo-Zso, a kínai nép küldöttjének felszólalását:

„Az amerikai imperialisták ma a japán imperialisták egykori útján haladnak. Hogy leigázhassák Ázsiát, előbb Kínát akarják leigázni. Hogy leigázhassák Kínát, előbb Mandzsuriát akarják igába hajtani. Hogy leigázhassák Mandzsuriát, előbb Koreát akarják birtokukba venni. MacArthur a japán szamurájok álmait szeretné valóra váltani, de a koreai nép ezt sohasem fogja megengedni, sohasem fogja ezt megengedni a kínai nép sem. Mindnyájan emlékszünk, hogy hogyan végződött Hitler, Mussolini és Tozso pályafutása. Azok, akik most a német fasiszták és a japán imperialisták nyomdokain haladnak, kétszeresen szigorú büntetésben fognak részesülni."

Hangsúlyozza ki az előadó a koreai nép kiküldöttjének hozzászólását is:

„... Meghatottan mondok köszönetet Magyarország, Lengyelország, Csehszlovákia és más demokratikus államok dolgozó népének a sebesültjeinknek nyujtott nagy segítségért, a Koreába küldött egészségügyi felszerelésért. Most a nagy kínai nép fiai jöttek segítségünkre, hogy velünk együtt győzelemre vigyék igazságos harcunkat. Korea népe, Kim-Ir-Szen vezetése alatt utolsó csepp véréig védelmezi hazáját, Korea népe nem lesz rabszolga, szabadon akar élni!"

Hangsúlyozza ki az előadó, hogy bármelyik ország kiküldötte beszél is, mindegyik izzó gyűlölettel telítve beszél a háborús gyujtogatókról, az amerikai imperialistákról és azok szekértolóiról. Valamennyien elítélték azon kísérleteket, melyek új háború kirobbantását célozzák. A népek békeküldöttei egységesen követelik a háborús uszítás megtiltását, s a háborús uszító MacArthur megbüntetését.

Összefoglalva: Az imperialisták semmiféle terrorral nem tudják megakadályozni azt a hatalmas mozgalmat, melyet a világ dolgozói a béke védelméért, a béke harcos megvédéséért indítottak el. A béke harcos megvédelmezése napról-napra nagyobb méreteket ölt, mert a világ dolgozói tudják, hogy az imperialisták háborús kalandortervének meghiúsítása nem lehetséges egyszerű békeáhitozással, hanem csakis a béke ügyéért, az egyetemleges emberi haladás ügyéért való harcos kiállással. (Az összefoglalást az előadó írassa le a bajtársakkal.)

C) A BESZÉD BEFEJEZŐ RÉSZE.

Időtartam: 10 perc.

(Írják fel a bajtársak!)

Ellenőrző kérdések:

1. Milyen tények bizonyítják, hogy a háborúra uszító imperialisták tábora mindjobban lelepleződik?

2. Mi a jelentősége a prágai külügyminiszteri értekezletnek és mit tartalmaz a határozat?

3. Mik a Békei Hívei II. Világkongresszusa felhívásának főbb szempontjai?

Az ellenőrző kérdések leiratása után az előadó hívja fel a bajtársak figyelmét az oktatási füzet gondos és alapos áttanulmányozására, a rajtanulóköri foglalkozásra és a csoportos megbeszélésre való alapos felkészülésre. Az előadó részére megadott kötelező irodalomból ajánlja a bajtársaknak olvasásra: Rákosi Mátyás elvtárs az MDP Központi Vezetőségének 1950 október 27-i ülésén tartott beszámolóját (A Honv. Pol. Kiskönyvtára 31. sz. 1—14. oldalig terjedő rész), továbbá a Szabad Nép 1950 november 17—23. között megjelent idevonatkozó cikkeket.

A „Harc a békéért a Szovjetunió vezetésével a háborús gyujtogatók ellen" című anyagból tartandó egyéni foglalkozás módszere.

Időtartam: 2 óra.

Az egyéni foglalkozás első részében a bajtársak egyeztessék és a rajmegbízott tanácsai szerint egészítsék ki jegyzeteiket. Utána rá kell térni a tanulás közben, vagy az előadó beszéde alatt felvetődött egyes kérdések megbeszélésére és az egyéni olvasásra. A vitás kérdések tisztázása mellett helyes, ha a rajmegbízott a következő kérdéseket veti fel részletes megvitatás céljából:

1. A Szovjet Hadsereg a világtörténelem legnagyobb győzelmét aratta a II. Világháborúban. A szocializmus országának puszta léte félelemmel tölti el az imperialistákat és megakadályozza világuralmi törekvéseiket, ezért mindent elkövetnek, hogy a Szovjetuniót elszigeteljék, megsemmisítsék. Terveik nem sikerülnek. A Szovjetunió vezette tábor, a béke tábora mind nagyobb lesz. A Szovjetunió vezette béketáborhoz tartoznak a népi demokrácia országai, a hatalmas Kína, amely lerázta magáról kizsákmányolói igáját és a világ valamennyi békeszerető népe. A mi táborunk erősödik, de ez nem ok arra, hogy harcunk szi-

lárdságából engedjünk, hanem arra kell törekednünk, hogy mind következetesebb, mind kíméletlenebb harcot folytassunk a háborús uszítókkal szemben és tovább növeljük erőnket. Nem szabad elfelejteni, hogy a sarokbaszorított patkány mindenkit megtámad, mert ezzel „egy kis időre" talán meghosszabbíthatja dicstelen életét. Arról sem szabad megfeledkezni, hogy kalandorokkal állunk szemben.

2. A béketábor érdekében folytassunk állandóan felvilágosító és agitációs munkát, mutassunk rá, leplezzük le az imperialisták minden agressziós lépését. Mutasson rá a rajmegbízott arra, hogy aki a békét akarja, saját és családja békés jövőjét akarja építeni, annak kiváló harcosnak, népe szabadságát fegyveresen is megvédeni tudó katonának kell lennie. Harcunk sikere nem kétséges, mert a békeharcot a hatalmas Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja és annak nagy vezére, Sztálin elvtárs vezeti és anogy Tatjana Kozmogyemjanszkája mondotta: „Sztálin a győzelmet jelenti".

A „Harc a békéért a Szovjetunió vezetésével a háborús gyujtogatók ellen" című anyagból tartandó csoportos megbeszélés módszere.

A) KONZULTÁCIÓ.
Időtartam: 15 perc.

A konzultáción meg kell beszélni azokat a kérdéseket, amelyeket a bajtársak nem értettek meg. A feltett kérdéseket az előadó válaszolja, illetve válaszoltassa meg, amelyekre pedig nem tud választ adni, azokat jegyezze fel magának és az alosztály politikai vezetővel történt közös megbeszélés után a legközelebbi alkalommal válaszolja meg.

B) CSOPORTOS MEGBESZÉLÉS.
Időtartam: 75 perc.

Az első kérdés megbeszélésénél a felszólalók feltétlenül mutassanak rá azokra a tényekre, amelyek arról beszélnek, hogy az amerikai imperialisták a „hideg háború"-t „meleg háború"-ra akarják átváltoztatni. Emeljék ki, hogy ennek érdekében fokozzák fegyverkezésüket és a csatlósállamokat is arra kényszerítik, hogy emeljék hadikiadásaikat. Különösen foglalkozzanak Tito Jugoszláviájával, ahol a fegyverkezés érdekéért —

mely szintén amerikai parancsra történik — Titóék nyomorba döntik a jugoszláv dolgozókat, a munkásokat és parasztokat egyaránt, ugyanakkor állandó támadással fenyegetik a környező népi demokratikus országokat.

A hozzászólásokban foglalkozzanak a koreai események kiértékelésével, mutassanak rá a bajtársak, hogy az amerikai imperialistáknak az a céljuk, hogy a koreai háborút kiterjesszék Kínára, Ázsiára és az egész világra.

A nyugatnémetországi kérdéssel kapcsolatban a csoportos megbeszélés vezetői igyekezzenek a bajtársakat rávezetni arra, hogy miért nem akarják az imperialisták Németország demokratikus egyesítését és hogy ágyútölteléknek akarják felhasználni a német népet. Meg kell értetni azt is a bajtársakkal; hogyan növekszik az egész világon a sztálini békemozgalom hatására a népek ellenállása a háborús uszítókkal szemben.

A második kérdés megtárgyalásánál a csoportos megbeszélés vezetője vezesse rá a bajtársakat arra, hogy válaszukból világosan kitűnjön, hogy tisztában vannak annak a nagy küzdelemnek a lényegével, amely a béketábor és a háborús uszítók tábora közt kialakult. Mutasson rá a foglalkozás vezetője arra, hogy a prágai határozatot az imperialisták külügyminiszterei-nek newyorki agressziós tervei után hozták meg a Szovjetunió és a népi demokrácia országainak külügyminiszterei, melyben a háborús készülődést ítélik el. A prágai határozatnak a pontjait mondassa el a foglalkozás vezetője.

A harmadik kérdésnél a foglalkozás vezetője különösen nagy figyelmet fordítson a varsói Békevilágkongresszus felhívására és a mi feladatainkra, melyekkel mi is hozzájárulunk a béketábor erősítéséhez. Különösen emelje ki a bajtársakkal honvédségünk feladatait a béke harcos védelme terén. A bajtársak lássák tisztán, hogy ha mindenben követjük Pártunk iránymutatását, végrehajtjuk a Miniszter Bajtárs parancsait, akkor súlyos csapásokat mérünk az imperialistákra és tovább növeljük a Szovjetunió vezette legyőzhetetlen béketábor erejét.

C) A CSOPORTOS MEGBESZÉLÉS BEFEJEZÉSE.

Időtartam: 10 perc.

Az előadó ennél a résznél tegye fel a kérdést a bajtársaknak, hogy van-e még olyan probléma, amit nem értettek meg. Amennyiben ilyen probléma felmerült, azt tisztázni kell és utána

át kell térni a csoportos megbeszélés kiértékelésére. Az előadó foglalja össze a hozzászólásokat és mutasson rá, kik sajátították el az anyagot kitűnően, kik jól és kik gyengén. A jó hozzászólókat dicsérje meg, a gyengébbeket pedig szólítsa fel a szorgalmasabb munkára, az anyag átismétlésére. A gyengébben szereplő bajtársakra hívja fel a rajmegbízottak figyelmét is, hogy a jövőben többet foglalkozzanak ezekkel a bajtársakkal.

Kötelező irodalom a politikai foglalkozás vezetője számára.

1. Rákosi Mátyás elvtárs beszámolója az MDP Központi Vezetőségének 1950 október 27-i ülésén. (A Honvédség Politikai Kiskönyvtára 31. sz. füzet, 1—14. oldalig.)

2. Harc a béke megvédéséért! (Révai Józsefnek a Központi Agitációs tanfolyamon 1950 szeptember 15-én megtartott előadása. A/38—40. segédlet. 43—70. oldal.

3. A Szabad Nép 1950 november 17-től 23-ig megjelent számaiban a II. Békevilágkongresszussal foglalkozó cikkek.

Ajánlott irodalom a politikai foglalkozás vezetője számára:

1. „A Szovjetunió a békéért és a haladásért" című könyv következő részei:

Az új háború kirobbantásának legfőbb akadálya: a Szovjetunió. (172. oldal.)

Szovjetunió megvédi az ENSz alapokmányának elveit. (180. oldal.)

Tiltsák el az atomfegyvert! (181. oldal.)

Egyre növekszik a Béke Híveinek mozgalma. (186—187. oldal.)

Ha az imperialisták új háborút robbantanak ki, az már az egész kapitalizmus sírja lesz. (188—189. oldal.)

Valamennyi szovjet ember támogatja a stockholmi határozatot. A Béke Hívei. (194—199. oldal.)

A béke legyőzi a háborút, mert e harc zászlaja, Sztálin! (201—202. oldal.)

Szemléltető segédletek.

1. Szemléltető segédletként az előadók használják fel az oktatási füzetben lévő képeket és azokra az előadás megfelelő helyén hívják fel a bajtársak figyelmét.

Hogyan tartsa meg beszédét a politikai foglalkozás vezetője a „Hazánk a felemelkedés útján: ötéves tervünk eddigi eredményei" című anyagból.

A) A BESZÉD BEVEZETŐ RÉSZE.
Időtartam: 5 perc.

A beszéd címe: „Hazánk a felemelkedés útján: ötéves tervünk eddigi eredményei".

A beszéd célja: hogy megvilágítsa néphadseregünk harcosai előtt azokat a hatalmas eredményeket, amelyeket Pártunk vezetésével ötéves tervünk első évének megvalósításánál már eddig elértünk és ezen keresztül fokozza minden egyes harcosban a személyes felelősséget katonai és politikai tudásának növeléséért, mellyel növelnünk kell hadseregünk erejét, elért eredményeink, valamint ragyogó jövőnk megvédésének biztosítékát.

A beszéd fő kérdései:

1. *Ötéves tervünk előfeltételei, győzelmeink szervezője: az MDP.*
2. Az ötéves terv első évének eddigi eredményei.
3. A marshallizált országok gazdasági helyzete.
4. További feladataink.

(Az előadó az előadás címét, célját és az előadás főkérdéseit írassa fel a bajtársakkal.)

B) A BESZÉD MEGTARTÁSA.

Az első főkérdés tárgyalására az előadó 15 percet, a második főkérdés tárgyalására 40 percet, a harmadik főkérdés tárgyalására 15 percet, a negyedik főkérdés tárgyalására 15 percet állítson be.

1. Ötéves tervünk előfeltétele, győzelmeink szervezője a MDP.

Az előadást a Szovjetunió hadseregének országunkat felszabadító történelmi jelentőségével kell kezdeni. Mutasson rá az előadó, hogy dolgozó népünk élni tudott a Szovjetunió által adott szabadsággal, melyet a Pártunk vezetésével elért döntő társadalmi, gazdasági, politikai eredményeink bizonyítanak.

Beszéljen a földreformról, mely 600.000 nincstelennek jut-

tatta a grófok és bárók tízezer holdjait. Az államosításokkal a gyárak, üzemek a dolgozók kezébe kerültek.

Beszéljen a 3 éves tervről, melyet a Magyar Kommunista Párt kezdeményezett és dolgozott ki és amelyet Rákosi elvtárs vezetésével dolgozó népünk lelkes és önfeláldozó munkával majdnem 8 hónappal a kitűzött határidő előtt fejezett be. A hároméves terv megvalósításával megteremthettük a szocializmus alapjait lerakó ötéves népgazdasági tervünk előfeltételeit.

E kérdés tárgyalásánál az előadó hangsúlyozza ki a Szovjetunió baráti segítségét, amellyel bennünket nap mint nap segített, mind a felszabadulás után (élelem, nyersanyag, gyapot, stb.), mind a 3 éves terv megvalósításának idején.

2. Az ötéves terv eddigi eredményei.

Mindenekelőtt ki kell hangsúlyozni, hogy ötéves tervünket is nagy Pártunk kezdeményezte és tette a szocialista iparosítás tervévé, különösen a nehéz és szerszámgépipar tervévé, mert látta, hogy gyors fejlődése biztosítja a szocializmus alapjainak lerakását, életszínvonalunk állandó emelkedését, országunk függetlenségét, békénk őrének, néphadseregünknek fejlődését.

Nehéziparunk fejlődésével tudjuk a mezőgazdaságot korszerű gépekkel ellátni, mezőgazdaságunk terméshozamát felemelni, hogy a növekvő igényeket ki tudja elégíteni. Ötéves tervünk első évében gyáriparunk hatalmasan fejlődött. A Központi Statisztikai Hivatal 1950 III. negyedévi jelentése a tervteljesítésről számszerűen is megmutatja hatalmas eredményeinket. Az előadó számszerűleg mutasson rá az egyes iparágak és az egész ipar nagyarányú fejlődésére. Mutasson rá, hogy építőiparunk termelése a mult évi termeléshez viszonyítva kétszeresére emelkedett. Ki kell hangsúlyozni, hogy ezévi beruházási összegünket a munkaverseny kiszélesítése és az önköltség csökkentése terén elért sikereink eredményeként kb 9 milliárd forintra fogjuk felemelni, ami majdnem eléri hároméves tervünk teljes beruházási összegét. Hatalmasan megnövekedett az iparban foglalkoztatottak száma és számos területen máris munkaerőhiány mutatkozik.

E kérdés kitárgyalásánál az előadó beszéljen azokról a nagyobb építkezésekről, amelyeket már ebben az évben befejeztünk, vagy elkezdtük az építését. Így beszélni kell a Dunavölgyi Timföldgyár megépítéséről, a Sztálin-hídnak, Európa legszebb és legmodernebb hídjának, határidőelőtti befejezéséről, a hatalmas Dunai Vasmű építkezésének megkezdéséről, mely ország-

gunk büszkesége, első szocialista városa lesz. Beszélni kell a Budapesti Földalatti Gyorsvasút építkezésének megindításáról, mely a gyönyörű moszkvai Metró építkezési tapasztalatai alapján, a Metró mintájára épül. Beszélni kell még a Tiszalöki Erőmű megépítésének jelentőségéről. Mutasson rá, hogy ezeknek a hatalmas építkezéseknek végzésénél milyen nagy segítséget nyujt a Szovjetúnió, pl. a Dunavölgyi Timföldgyár építésénél, ahol az építkezések összegének 50 százalékát a Szovjetúnió adta, vagy a dunapentelei szocialista város építkezésénél, ahová kiváló munkásait, mérnökeit küldte el tapasztalataiknak átadására. Az építkezéseknél Pártunk is óriási segítséget nyujt a tömegek között szervezett agitációjával, pl. Rákosi elvtárs felhívására indultak az ifjúmunkások a Dunai Vasmű építkezéséhez.

Az előadó a városi, vagy községi tanácsoktól tudja meg azokat a fontosabb építkezéseket, amelyeket városukban, községükben vagy a közelben az ötéves terv során fognak felépíteni és így a helyi viszonyok példáit dolgozza bele az előadásba.

Iparunk fejlődése és eddigi eredményeink alapos kitárgyalása mellett foglalkozni kell a mezőgazdaság nagyarányú fejlődésével. Külön ki kell hangsúlyozni a szocialista szektor fölényét, amely az idei termés betakarításánál megmutatkozott. A termelőszövetkezeti csoportok fejlődéséről, a terménybegyűjtés nagyiramú üteméről, melyben dolgozó parasztságunk igyekezett eleget tenni állampolgári kötelességének és amivel jelentősen hozzájárult a békeharc megerősítéséhez is.

Hatalmas eredményeket értünk el szociális és kulturális téren is. Elért eredményeink bizonyítják, hogy Népköztársaságunkban „a legfőbb érték az ember" nem üres jelszó. Beszélni kell az iskolákba beiratkozott tanulók létszámának a felemelkedéséről.

Ennek a kérdésnek kitárgyalásánál minden bajtárs előtt világossá kell válni annak a nagyarányú fejlődésnek, amely népgazdaságunkban az ötéves terv során végbemegy és már idáig is végbement, amely minden egyes harcost személy szerint is érint.

Egészséges, erőteljes anyagi fejlődésünk mellett beszélni kell nehézségeinkről is. Ilyen nehézség az ipar óriási emelkedése mellett a széntermelés viszonylagos elmaradása, amely további fejlődésünket károsan befolyásolhatja. Rákosi elvtárs rámutatott további előrehaladásunk eme szűk keresztmetszetére. A Minisztertanács és a Párt Központi Vezetőségének határozata megadja azokat a módozatokat, amelyekkel a régi széncsatak

hőseit, ifjúmunkásaink legjobbjaival megerősítve, a bányák erőteljes gépesítésével le tudják küzdeni ezt a nehézséget. Az előadó ismertesse ezt a határozatot főbb pontjaiban. A hadseregben dolgozó volt bányászok is felhívással fordultak a Szabad Népen keresztül volt munkatársaikhoz, amelyben termelékenységük további emelésére lelkesítették őket. Egyéb nehézségeinkhez tartozik a kétlaki munkásréteg megszüntetése, mely egyszerre zavarja az ipar és a mezőgazdaság termelését. Beszélni kell még olyan átmeneti nehézségeinkről is, amely például az élelmezési helyzetnél állott fenn az aratás után. Az élelmiszerellátás zavarainak egyrésze tárgyi okból adódik, a szárazságból. Másrésze a reakció mesterkedéseit mutatja, amely igyekszik vásárlási lázt előidézni, nagy árumennyiséget felvásárolni és elvonni a közfogyasztás elől. A közellátás terén mutatkozó nehézségek megoldhatók egyrészben az ellenségre való kíméletlen lecsapással, másrészben a tömegek közt folytatandó politikai munkával. Egészséges anyagi fejlődésünk eredményeként jelentősen megnövekedett a dolgozók vásárlóereje. A megnövekedett vásárlóerő igényeit jobb élelem és jobb ruházkodás szempontjából, különösen az aratás után, nem volt könnyű kielégíteni. Rákosi elvtárs egy példán keresztül igen jól mutatta meg ezt a kérdést.

„Nemrég alkalmam volt termelőszövetkezeti parasztokkal beszélgetni, akik elmondották, hogy mennyivel jobb termelési eredményeket értek el, mint az egyénileg dolgozó parasztok. A mezőkúri Vöröscsillag termelőszövetkezet egy nőtagját megkérdeztem, hogy mit vásárolt az elszámolás után. „14 pár cipőt!" — válaszolta szemrebbenés nélkül. Amikor észrevette meglepetésemet, hozzátette: „heten vagyunk a családban, mindenki kapott két pár cipőt". Arra gondoltam, hogy megmagyarázom neki, hogy bár népi demokráciának az idén pontosan megkétszerezte a cipőtermelést, még ma sem tartunk ott, hogy mindenki egy pár új cipőt vehessen ebben az évben, de nem volt szívem elrontani az elvtársnő örömét."

A felsoroltak mutatják, hogy átmeneti nehézségeink önfegyelemmel, jobb szervezéssel, jobb elosztással megoldhatók.

Népgazdaságunk fejlődését összefoglalva, természetesen nem ezek a kisebb átmeneti nehézségek jellemzik, hanem hatalmas eredmények elérése, erőteljes, egészséges fejlődése.

3. A marshallizált országok gazdasági helyzete.

Ennek a kérdésnek a tárgyalásánál a mi népgazdaságunk nagyarányú fejlődésével szembe kell állítani a Marshall-segély „áldásaiban" részesülő országok gazdasági helyzetét. Ki kell hangsúlyozni, hogy amíg nálunk az építkezés, a békés termelés hatalmas munkái tartják lázban országunk népét, addig a marshallizált országokban egymás után állítanak le üzemeket, a munkások százezreit dobják az utcára. Ahogy nő a marshallizált országok munkásosztályának nyomora, úgy nő ellenállásuk is kizsákmányoló kormányukkal szemben. Jellemző erre a Birminghami Austin Motor Társaság 1200 munkásának sztrájkja, akik követelték, hogy 150 elbocsájtott társuk részére is biztosítsanak munkát. Görögországban az állami tisztviselők több kategóriájának bércsökkentésével kapcsolatban sztrájkba álltak a hivatalok, társadalombiztosítási pénztárak, munkaközvetítő irodák és az állami repülőgép-üzem dolgozói. Angliában 150.000 kormányzati tisztviselő bérmozgalmat indított 20 százalékos fizetésemelésért, mert jelenlegi fizetésük mellett „nem képesek" ellátni feladatukat. Október 30-án 1500 svéd bányász béremelési sztrájkot indított. A sztrájkban most már több, mint 20 bánya 4000 munkása vesz részt.

Az előadó bajtárs az előbb felsorolt példák és az oktatási füzetben a kapitalista országok termelésével kapcsolatban felsorolt számadatok alapján mutassa be a tőkés államok gazdasági helyzetét.

4. További feladataink.

Az előadó hangsúlyozza ki, hogy eddig elért eredményeinknél nem szabad megállni. Tovább kell azokat fejleszteni, hogy hazánk gazdasági, politikai és katonai megerősítésével a békefront szilárd bástyájává épüljön ki. További feladataink között hangsúlyozza ki a központi kérdést képező széntermelés szűk keresztmetszetének megszüntetését. Beszéljen arról is, hogy békés építőmunkánk közben sem szabad egy percig sem szem elől téveszteni az ellenséget. Rákosi elvtárs rámutatott arra, hogy a jobboldali szociáldemokraták miként igyekeztek normalazítással, bércsalással, kémkedéssel, szabotázs-akciók szervezésével gátolni egészséges fejlődésünket. Rámutatott, hogy tovább kell fokoznunk éberségünket, hogy idejében fel tudjuk fedni és megsemmisíteni az ellenséget. Ez utóbbi megállapítás ránk, kato-

nákra fokozott mértékben érvényes. További feladatunk az ötéves terv főfeladatai között: hazánk védelmi képességének fokozása, ami elsősorban miitőlünk, a néphadsereg harcosaitól függ. Rajtunk múlik, hogy katonai és politikai tudásunk gyors fejlesztésével teljesíteni tudjuk dolgozó népünk által ránkbízott feladatokat, Népköztársaságunk szabadságának, függetlenségének, fegyveres védelmét. Döntő mértékben ettől függ ötéves tervünk során elért eredményeink biztosítása, további békés építőmunkánk őrzése.

Összefoglalva: Minden eddigi eredményünket a Szovjetunió által történt felszabadításunknak köszönhetjük, továbbá annak, hogy dolgozó népünk nagy Pártunk mögé egységesen felsorakozva követte annak útmutatását szocialista jövőnk építésében. Feladatainkat csak az imperialista ügynökök, a jobboldali szociáldemokraták, diverzánsok, kémek elleni szakadatlan harcban, a munka termelékenységének növelésével, az önköltség csökkentésével, a szűk keresztmetszetek megszüntetésével, békénk őrzésével, honvédelmünk fejlesztésével, saját katonai és politikai képzettségünk szakadatlan növelésével oldhatjuk meg.

C) A beszéd befejező része.

Időtartam: 10 perc.

Az előadó bajtárs hívja fel a bajtársak figyelmét az oktatási füzet alapos áttanulmányozására a rajtanulóköri foglalkozásra és a csoportos megbeszélésre való lelkiismeretes felkészülésre. Hívja fel a bajtársak figyelmét, hogy amíg az ipari munkásság és dolgozó parasztság ötéves tervünk megvalósításán dolgozik, nekünk, néphadseregünk harcosainak a katonai és politikai képzettségünk minél magasabb fokra való emelésével kell hozzájárulnunk ötéves tervünk megvalósításához, a béke megvédéséhez.

Ellenőrző kérdések: (Irják fel a bajtársak!)

1. Mi volt a biztosítéka ötéves tervünk beindításának és az első évi terv sikeres végrehajtásának?

2. Milyen eredményeket értünk el eddig ötéves tervünk első évi tervének megvalósításában?

3. Hogyan biztosíthatjuk elért eredményeinket, további fejlődésünket?

A „Hazánk a felemelkedés útján: ötéves tervünk eddigi eredményei" című anyagból tartandó egyéni foglalkozás módszere

Időtartam: 2 óra.

Az egyéni foglalkozás első részében a bajtársak egyeztessék és a rajmegbízott tanácsai szerint egészítsék ki jegyzeteiket. Utána rá kell térni a tanulás közben, vagy az előadó beszéde alatt felmerült egyes kérdések megbeszélésére és az egyéni olvasásra. A vitás kérdések tisztázása mellett helyes, ha a rajmegbízott az előadásból a következő kérdéseket vetí fel részletes megvitatás céljából:

1. A Szovjet Hadsereg hazánk felszabadításával megadta a lehetőséget arra, hogy dolgozó népünk kezébe vegye az ország irányítását. A magyar dolgozó nép Pártunk vezetésével élni is tudott a szabadsággal és az országban végbement társadalmi, gazdasági, politikai változás eredményeként létrejött a proletárdiktatúrája, melyben a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásosztály vette kezébe a nép ügyének irányítását. A Szovjetúnió a 3 éves terv, majd az 5 éves terv megvalósítása során is hatalmas segítséget nyujtott nekünk tapasztalatainak átadásával, a szovjet szakemberek segítségül küldésével, a világ legmodernebb technikai berendezésének átadásával. Emellett az önzetlen segítségnyujtás mellett nagy Pártunk vezetése biztosította sikereink elérését, tervünk túlteljesítését.

2. A rajmegbízott részletesen vitassa ki a bajtársakkal, hogy munkásosztályunk, dolgozó népünk munkahősiessége arra kötelezne bennünket, a néphadsereg katonáit, hogy katonai és politikai tudásunk szakadatlan növelésével váljunk méltó harcosokká.

Ezután a rajmegbízott beszélje át beosztottjainak a katonai és politikai kiképzésben megmutatkozó hiányosságait, melyek leküzdése néphadseregünk erősítésének, a béke védelmének egyik láncszeme.

A rajmegbízott bajtárs végül hívja fel a bajtársak figyelmét a Szabad Népben megjelenő „Ötéves tervünk hírei" című cikkeknek alapos áttanulmányozására.

A „Hazánk a felemelkedés útján: ötéves tervünk eddigi eredményei" című anyagból tartandó csoportos megbeszélés módszere

A) Konzultáció.

Időtartam: 15 perc.

A konzultáción a csoportos megbeszélés vezetője irányításával mellett beszéljék meg azokat a kérdéseket, amelyeket a bajtársak az anyagból nem értettek meg. A feltett kérdéseket az előadó bajtárs válaszolja meg, illetve a bajtársakkal válaszoltassa meg. Amelyekre nem tud választ adni, azokat jegyezze fel magának és az alosztály politikai vezetővel történt közös megbeszélés után a legközelebbi alkalommal válaszolja meg.

B) Csoportos megbeszélés.

Időtartam: 75 perc.

Az első kérdés megbeszélésénél a bajtársak feltétlenül beszéljenek a hazánkat felszabadító Szovjetúnió győzelmének történelmi jelentőségéről, a Szovjetúniónak, Sztálin elvtársnak nap, mint nap érezhető baráti segítségéről. Mutassanak rá, hogy a Szovjet Hadsereg mentette meg budapestet az éhhaláltól (helyes, ha a bajtársak konkrétan elmondják, milyen segítségben részesítette őket személy szerint a Szovjet Hadsereg és mit köszönhetnek a felszabadulásnak).

Beszéljenek a hároméves tervről, melyet a Magyar Kommunista Párt kezdeményezett és dolgozott ki. Milyen harcokat vívtunk a terv megindításáért és megvalósításáért?

A második kérdés az anyag legtényegesebb részét képezi, és erre kell a legtöbb időt biztosítani. Ennek a kérdésnek a kitárgyalásánál a bajtársak beszéljenek arról a hatalmas fejlődésről, amely fejlődés népgazdaságunkat jellemzi. A bajtársak különkülön beszéljenek a fontosabb iparágak fejlődéséről. (Helyes, ha egy-két bajtárs beszél arról, hogy a hadseregbe való bevonulása előtt ő hogyan járult hozzá munkájával az eredmények eléréséhez és személy szerint mennyiben érintették az 5 éves terv elérésének eredményei, üzemükben vagy lakóhelyükön milyen eredményeket hozott az ötéves terv.

A harmadik kérdés kitárgyalásánál kell szembeállítani a mi gazdasági helyzetünkkel a kapitalista és marshallizált országok gazdasági helyzetét. Ki kell hangsúlyozni, hogy míg nálunk a dolgozók egyre vidámabb, gondtalanabb életet élnek, addig a kapitalista országokban a gazdasági válság jelei mutatkoznak, amit egy új háború kirobbantásával akarnak levezetni.

A negyedik kérdés tárgyalásánál ki kell hozni, hogy eddigi eredményeinkkel nem elégedhetünk meg, hanem eredményeinket tovább kell fejlesztenünk. Az amerikai imperialisták koreai intervenciója azt mutatja, hogy az imperialisták a „hidegháború"-ról a „melegháború"-ra tértek át. Nekünk, a néphadsereg harcosainak minden erőnket latba kell vetnünk, hogy békénket, szabadságunkat és országunk fejlődését biztosítani tudjuk. Az ipari munkásság és a dolgozó parasztság a gyárakban, üzemekben és a földeken építi a boldog jövőt jelentő ötéves tervet és elvárja tőlünk, hogy mi ezt a jövőt fegyverrel a kézben, — ha kell — életünk árán is biztosítsuk, amit csak katonai és politikai tudásunk szüntelen növelésével tudunk maradéktalanul teljesíteni.

C) A csoportos megbeszélés befejezése.

Időtartam: 10 perc.

Az előadó tegye fel a kérdést a bajtársaknak, hogy van-e még olyan probléma, amit esetleg a csoportos megbeszélésen nem értettek meg. Amennyiben van ilyen kérdés, azt tisztázni kell és utána át kell térni a csoportos megbeszélés kiértékelésére. Az előadó bajtárs foglalja össze a hozzászólásokat és mutasson rá, hogy kik azok, akik kitűnően sajátították el az anyagot. Ezeket a bajtársakat dicsérje meg. A gyengébbeket pedig szólítsa fel, hogy az anyagot mégegyszer alaposan ismételjék át. A gyengébben szereplő bajtársakra hívja fel a rajmegbízott figyelmét, hogy a jövőben többet foglalkozzon ezekkel a bajtársakkal.

Kötelező irodalom a politikai foglalkozás vezetője számára:

1. Rákosi Mátyás elvtárs beszámolója a M. D. P. Központi Vezetőségének 1950. október 27-i ülésén. II. rész. (A Honvédség Politikai Kis Könyvtára 31. sz. 14. oldalától.)
2. Gerő Ernő elvtársnak a Központi Agitációs Tanfolyamon 1950. szeptember 13-án tartott előadása. („A/38—40. segédlet" 3—28. oldal.)
3. Szabad Nép október 20-i száma: a Központi Statisztikai Hivatal jelentése az 1950. év III. negyedévének terveljesítéséről.
4. A Szabad Nép: „Ötéves terv hírei" című rovata.

Szemléltető segédletek:

Szemléltető segédletként az előadó bajtárs egy jól rajzoló bajtárssal nagyban rajzoltassa meg a Szabad Nép-ben megjelenő, tervteljesítésről szóló grafikont.

Az előadó használja fel szemléltető segédletként még az oktatási füzetben megjelenő képeket és azokra a megfelelő helyen hívja fel a bajtársak figyelmét.